

No. 39519

**Belgium
and
Lithuania**

Convention between the Government of the Kingdom of Belgium and the Government of the Republic of Lithuania for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income (with protocol). Brussels, 26 November 1998

Entry into force: *5 May 2003 by notification, in accordance with article 30*

Authentic texts: *Dutch, English, French and Lithuanian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Belgium, 28 August 2003*

**Belgique
et
Lituanie**

Convention entre le Gouvernement du Royaume de Belgique et le Gouvernement de la République de Lituanie tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu (avec protocole). Bruxelles, 26 novembre 1998

Entrée en vigueur : *5 mai 2003 par notification, conformément à l'article 30*

Textes authentiques : *néerlandais, anglais, français et lituanien*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Belgique, 28 août 2003*

[DUTCH TEXT — TEXTE NÉERLANDAIS]

**OVEREENKOMST
TUSSEN
DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIE
EN
DE REGERING VAN DE REPUBLIEK LITOUWEN
TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING EN TOT HET VOORKOMEN
VAN HET ONTGAAN VAN BELASTING INZAKE BELASTINGEN NAAR HET
INKOMEN**

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIË

en

DE REGERING VAN DE REPUBLIEK LITOUWEN

WENSENDE een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, zijn het volgende overeengekomen :

HOOFDSTUK I. - WERKINGSSFEER VAN DE OVEREENKOMST

ARTIKEL 1

Personen op wie de Overeenkomst van toepassing is

Deze Overeenkomst is van toepassing op personen die inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten.

ARTIKEL 2

Belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is

1. Deze Overeenkomst is van toepassing op belastingen naar het inkomen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een overeenkomstsluitende Staat, van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan.
2. Als belastingen naar het inkomen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen of naar bestanddelen van het inkomen, daaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende goederen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.
3. De bestaande belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, zijn met name:
 - a) In Litouwen :
 - (i) de belasting naar de winst van rechtspersonen (*juridiniu asmenu pelno mokestis*);
 - (ii) de belasting naar het inkomen van natuurlijke personen (*fiziniu asmenu pajamu mokestis*);

(hierna te noemen "de Litouwse belasting");
 - b) in België :
 - (i) de personenbelasting;
 - (ii) de vennootschapsbelasting;
 - (iii) de rechtspersonenbelasting;
 - (iv) de belasting van niet-inwoners;
 - (v) de aanvullende crisisbijdrage;

met inbegrip van de voorheffingen, de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen, alsmede de aanvullende belasting op de personenbelasting;

(hierna te noemen "Belgische belasting").

4. De Overeenkomst is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van de ondertekening van de Overeenkomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten delen elkaar de belangrijkste wijzigingen die in hun onderscheidene belastingwetten zijn aangebracht, mede.

HOOFDSTUK II. - BEGRIPSBEPALINGEN

ARTIKEL 3

Algemene bepalingen

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst, tenzij het zinsverband anders vereist :
 - a) betekent de uitdrukking "Litouwen", de Republiek Litouwen en, in aardrijkskundig verband gebruikt, omvat zij het territorium van de Republiek Litouwen en elk ander gebied grenzend aan de territoriale zee van de Republiek Litouwen waarover, krachtens de wetgeving van de Republiek Litouwen en in overeenstemming met het internationale recht, de rechten van Litouwen kunnen worden uitgeoefend met betrekking tot de zeebodem en de ondergrond en de natuurlijke rijkdommen daarvan;
 - b) betekent de uitdrukking "België" het Koninkrijk België; in aardrijkskundig verband gebruikt, omvat zij het territorium van het Koninkrijk België, daarin inbegrepen de territoriale zee en de maritieme zones en de luchtelijke zones waarover, in overeenstemming met het internationale recht het Koninkrijk België, soevereine rechten of zijn rechtsmacht uitoefent;
 - c) betekenen de uitdrukkingen "een overeenkomstsluitende Staat" en "de andere overeenkomstsluitende Staat", Litouwen of België, al naar het zinsverband vereist;
 - d) omvat de uitdrukking "persoon" een natuurlijke persoon, een vennootschap en elke andere vereniging van personen;
 - e) betekent de uitdrukking "vennootschap" elke rechtspersoon of elke eenheid die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;
 - f) betekennen de uitdrukkingen "onderneming van een overeenkomstsluitende Staat" en "onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat" onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat en een onderneming gedreven door een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat;
 - g) betekent de uitdrukking "internationaal verkeer" elk vervoer door een schip of luchtvaartuig dat door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat wordt geëxploiteerd, behalve indien het schip of luchtvaartuig slechts tussen in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen plaatsen wordt geëxploiteerd;
 - h) betekent de uitdrukking "bevoegde autoriteit" :

- (i) in Litouwen, de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;
- (ii) in België, de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;
- i) betekent de uitdrukking "onderdaan":
 - (i) elke natuurlijke persoon die de nationaliteit van een overeenkomstsluitende Staat bezit;
 - (ii) elke rechtspersoon, personenvennootschap en vereniging die zijn of haar rechtspositie als zodanig ontleent aan de wetgeving die in een overeenkomstsluitende Staat van kracht is;
 - (iii) in Litouwen, een privé-(particuliere) onderneming.
- 2. Voor de toepassing van de Overeenkomst op enig ogenblik door een overeenkomstsluitende Staat, heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke daarin niet omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking op dat ogenblik heeft volgens de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is; elke betekenis onder de toepasselijke belastingwetgeving van die Staat heeft voorrang op de betekenis welke die uitdrukking heeft onder de andere wetten van die Staat.

ARTIKEL 4

Inwoner

- 1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking "inwoner van een overeenkomstsluitende Staat" iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding, plaats van oprichting of enige andere soortgelijke omstandigheid. Die uitdrukking omvat eveneens de Staat zelf, de staatkundige onderdelen en plaatselijke gemeenschappen daarvan. Die uitdrukking omvat echter niet personen die in die Staat alleen terzake van inkomsten uit in die Staat gelegen bronnen aan belasting zijn onderworpen.
- 2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf 1 inwoner van beide overeenkomstsluitende Staten is, wordt zijn toestand op de volgende wijze geregeld:
 - a) hij wordt geacht alleen inwoner te zijn van de Staat waar hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft; indien hij in beide Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht alleen inwoner te zijn van de Staat waarmede zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);
 - b) indien niet kan worden bepaald in welke Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft of indien hij in geen van de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht alleen inwoner te zijn van de Staat waar hij gewoonlijk verblijft;

- c) indien hij in beide Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht alleen inwoner te zijn van de Staat waarvan hij onderdaan is;
 - d) indien hij onderdaan is van beide Staten of van geen van beide, regelen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming.
3. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf 1 inwoner is van beide overeenkomstsluitende Staten, zullen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten trachten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming te regelen. Voor het verkrijgen van voordelen waarin de Overeenkomst voorziet wordt die persoon, bij ontstentenis van zulke overeenstemming, geacht geen inwoner te zijn van een van de overeenkomstsluitende Staten.

ARTIKEL 5

Vaste inrichting

- 1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking "vaste inrichting" een vaste bedrijfsinrichting met behulp waarvan de werkzaamheden van een onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.
- 2. De uitdrukking "vaste inrichting" omvat in het bijzonder :
 - a) een plaats waar leiding wordt gegeven;
 - b) een filiaal;
 - c) een kantoor;
 - d) een fabriek;
 - e) een werkplaats, en
 - f) een mijn, een olie- of gasbron, een steengroeve of enige andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen.
- 3. De plaats van uitvoering van een bouwwerk, van constructie-, assemblage- of installatiwerkzaamheden of daarmee verband houdende werkzaamheden van toezichthoudende of adviserende aard, is slechts dan een vaste inrichting indien de duur van dat bouwwerk of die werkzaamheden negen maanden overschrijdt.
- 4. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt een "vaste inrichting" niet aanwezig geacht indien :
 - a) gebruik wordt gemaakt van inrichtingen, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen;
 - b) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen wordt aangehouden, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering;
 - c) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen wordt aangehouden, uitsluitend voor de bewerking of verwerking door een andere onderneming;

- d) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming goederen aan te kopen of inlichtingen in te winnen;
 - e) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming andere werkzaamheden die van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheden hebben, te verrichten;
 - f) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om verscheidene van de in de subparagrafen a) tot e) vermelde werkzaamheden te verrichten, op voorwaarde dat het geheel van de werkzaamheden van de vaste bedrijfsinrichting van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheden heeft.
5. Indien een persoon -niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger op wie paragraaf 6 van toepassing is- voor een onderneming werkzaam is en in een overeenkomstsluitende Staat een machting bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht aldaar gewoonlijk uitoefent, wordt die onderneming, niettegenstaande de bepalingen van de paragrafen 1 en 2, geacht een vaste inrichting in die Staat te hebben voor alle werkzaamheden welke deze persoon voor de onderneming verricht, tenzij de werkzaamheden van die persoon beperkt blijven tot de in paragraaf 4 vermelde werkzaamheden die, indien zij met behulp van een vaste bedrijfsinrichting zouden worden verricht, die vaste bedrijfsinrichting niet tot een vaste inrichting zouden stempelen ingevolge de bepalingen van die paragraaf.
6. Een onderneming wordt niet geacht een vaste inrichting in een overeenkomstsluitende Staat te bezitten op grond van de enkele omstandigheid dat zij aldaar zaken doet door middel van een makelaar, een algemeen commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, op voorwaarde dat deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen. Wanneer de werkzaamheden van zodanige vertegenwoordiger uitsluitend of nagenoeg uitsluitend voor rekening van die onderneming worden uitgeoefend en indien de voorwaarden tussen de vertegenwoordiger en de onderneming afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke personen, wordt die vertegenwoordiger evenwel niet geacht een onafhankelijk vertegenwoordiger te zijn in de zin van deze paragraaf. In dat geval zijn de bepalingen van paragraaf 5 van toepassing.
7. De enkele omstandigheid dat een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, een vennootschap beheert of door een vennootschap wordt beheert, die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat of die in die andere Staat zaken doet (hetzij met behulp van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), stempelt één van beide vennootschappen niet tot een vaste inrichting van de andere.

HOOFDSTUK III. - BELASTINGHEFFING NAAR HET INKOMEN

ARTIKEL 6

Inkomsten uit onroerende goederen

1. Inkomsten die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen onroerende goederen (inkomsten uit landbouw- of bosbedrijven daaronder begrepen) mogen in die andere Staat worden belast.

2. De uitdrukking "onroerende goederen" heeft de betekenis die daaraan wordt toegekend door het recht van de overeenkomstsluitende Staat waar de desbetreffende goederen zijn gelegen. De bepalingen van deze Overeenkomst die verband houden met onroerende goederen zijn eveneens van toepassing op het inkomen uit goederen die bij de onroerende goederen behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende goederen, rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen terzake van de exploitatie, of het recht tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere bodemrijkdommen en elke optie of gelijksoortig recht voor het verkrijgen van onroerende goederen. Schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende goederen beschouwd.
3. De bepalingen van paragraaf 1 zijn van toepassing op inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie of het rechtstreekse genot, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende goederen.
4. Indien de eigendom van aandelen of andere maatschappelijke rechten in een vennootschap de eigenaar van die aandelen of maatschappelijke rechten, recht geeft op het genot van onroerende goederen die aan de vennootschap toebehoren, mag het inkomen uit de rechtstreekse exploitatie of het rechtstreekse genot, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van dat recht op genot, worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waar de onroerende goederen zijn gelegen.
5. De bepalingen van de paragrafen 1, 3 en 4 zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming en op inkomsten uit onroerende goederen gebezigt voor de uitoefening van een zelfstandig beroep.

ARTIKEL 7

Ondernemingswinst

1. Winst van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat is slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mag de winst van de onderneming in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste inrichting kan worden toegerekend.
2. Onder voorbehoud van de bepalingen van paragraaf 3 wordt, indien een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elke overeenkomstsluitende Staat aan die vaste inrichting de winst toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen indien zij een onafhankelijke onderneming zou zijn, die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk zou handelen.
3. Bij het bepalen van de winst van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten, daaronder begrepen kosten van leiding en algemene beheerskosten, die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders, maar dat omvat niet de kosten die overeenkomstig de wetgeving van die Staat niet in aftrek kunnen worden toegelaten door een onderneming van die Staat.

4. Voor zover het in een overeenkomstsluitende Staat gebruikelijk is de aan een vaste inrichting toe te rekenen winst te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, belet paragraaf 2 die overeenkomstsluitende Staat niet de te belasten winst te bepalen volgens de gebruikelijke verdeling; de gevuldde methode van verdeling moet echter zodanig zijn dat het resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.
5. Geen winst wordt aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van aankoop door die vaste inrichting van goederen voor de onderneming.
6. Voor de toepassing van de voorgaande paragrafen wordt de aan de vaste inrichting toe te rekenen winst van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat om hiervan af te wijken.
7. Indien in de winst inkomstenbestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.

ARTIKEL 8

Zeevaart en luchtvaart

1. Winst van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer is slechts in die Staat belastbaar.
2. Dé bepalingen van paragraaf 1 zijn ook van toepassing op winst verkregen uit de deelname in een pool, een gemeenschappelijk bedrijf of een internationaal bedrijfslichaam.

ARTIKEL 9

Afhankelijke ondernemingen

1. Indien
 - a) een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat, of
 - b) dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat en van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat,
- en, in het ene of in het andere geval, tussen de twee ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen, voorwaarden worden overeengekomen of opgelegd die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mag winst die één van de ondernemingen zonder deze voorwaarden zou

hebben behaald maar ten gevolge van die voorwaarden niet heeft behaald, worden begrepen in de winst van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

2. Indien een overeenkomstsluitende Staat in de winst van een onderneming van die Staat winst opneemt -en dienovereenkomstig belast- terzake waarvan een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat in die andere Staat is belast, en de aldus opgenomen winst bestaat uit winst die de onderneming van de eerstbedoelde Staat zou hebben behaald indien tussen de twee ondernemingen zodanige voorwaarden zouden zijn overeengekomen als tussen onafhankelijke ondernemingen zouden zijn overeengekomen, herziet de andere Staat op passende wijze het bedrag aan belasting dat aldaar over die winst is geheven. Bij deze herziening wordt rekening gehouden met de overige bepalingen van deze Overeenkomst en, indien nodig, plegen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten overleg met elkaar.

ARTIKEL 10

Dividenden

1. Dividenden betaald door een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in dié andere Staat worden belast.
2. Deze dividenden mogen echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden een inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan :
 - a) 5 percent van het brutobedrag van de dividenden indien de uiteindelijk gerechtigde een vennootschap is die onmiddellijk ten minste 25 percent bezit van het kapitaal van de vennootschap die de dividenden betaalt;
 - b) 15 percent van het brutobedrag van de dividenden in alle andere gevallen.

Diese paragraaf laat onverlet de belastingheffing van de vennootschap terzake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.

3. De uitdrukking "dividenden", zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijnaandelen, oprichtersaandelen of andere rechten op een aandeel in de winst, met uitzondering van schuldvorderingen, alsmede inkomsten uit andere rechten in vennootschappen die volgens de wetgeving van de Staat waarvan de uitkerende vennootschap inwoner is, op dezelfde wijze als inkomsten uit aandelen in de belastingheffing worden betrokken.
4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is, een rijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis

uitoefent en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14, naar het geval, van toepassing.

5. Indien een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat winst of inkomsten verkrijgt uit de andere overeenkomstsluitende Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen op dividenden die door de vennootschap worden betaald, behalve voor zover die dividenden aan een inwoner van die andere Staat worden betaald of voor zover het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald wezenlijk is verbonden met een in die andere Staat gelegen vaste inrichting of vaste basis, noch de niet-uitgedeelde winst van de vennootschap onderworpen aan een belasting op niet-uitgedeelde winst, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet-uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit winst of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.

ARTIKEL 11

Interest

1. Interest afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat mag in die andere Staat worden belast.
2. Deze interest mag echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan 10 percent van het brutobedrag van de interest.
3. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 2:
 - a) is interest afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat, waarvan de uiteindelijk gerechtigde de Regering van de andere overeenkomstsluitende Staat is, staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan daaronder begrepen, de Centrale Bank van die Staat of enige andere financiële instelling waarvan het kapitaal volledig in het bezit is van die Regering, of interest betaald uit hoofde van een lening die is gewaarborgd of verzekerd door die Regering, onderdeel of gemeenschap of een openbare instelling die handelt in het kader van het bevorderen van de uitvoer en waarover de bevoegde autoriteiten van de beide overeenkomstsluitende Staten in onderling overleg overeenstemming hebben bereikt, vrijgesteld van belasting in de eerstbedoelde Staat;
 - b) is interest afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat vrijgesteld van belasting in die Staat indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest een onderneming is van de andere overeenkomstsluitende Staat en de interest is betaald uit hoofde van een schuld terzake van de verkoop op krediet door een onderneming van die andere Staat, van koopwaar of industriële, commerciële of wetenschappelijke uitrusting aan een onderneming van de eerstbedoelde Staat, behalve indien het een verkoop of schuld betreft tussen verwante personen.

4. De uitdrukking "interest", zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet gewaarborgd door hypotheek of al dan niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst van de schuldenaar, en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen en obligaties, daaronder begrepen premies en loten op die effecten. Voor de toepassing van dit artikel omvat deze uitdrukking echter niet boeten voor laattijdige betaling noch interest die overeenkomstig artikel 10 als dividenden wordt behandeld.
5. De bepalingen van de paragrafen 1, 2 en 3 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is, een nijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en de schuldvordering uit hoofde waarvan de interest is verschuldigd met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14, naar het geval, van toepassing.
6. Interest wordt geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar een inwoner is van die Staat. Indien evenwel de schuldenaar van de interest, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting of een vaste basis heeft waarvoor de schuld, terzake waarvan de interest wordt betaald, is aangegaan en de interest ten laste komt van die vaste inrichting of die vaste basis, wordt die interest geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of de vaste basis is gevestigd.
7. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de interest, gelet op de schuldvordering waarvoor hij wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval is het daarboven uitgaande deel van de betalingen belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elke overeenkomstsluitende Staat en met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

ARTIKEL 12

Royalty's

1. Royalty's afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat mogen in die andere Staat worden belast.
2. Deze royalty's mogen echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan :
 - a) 5 percent van het brutobedrag van de royalty's betaald voor het gebruik van nijverheids- of handelsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting;

- b) 10 percent van het brutobedrag van de royalty's in alle andere gevallen.
3. De uitdrukking "royalty's", zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, daaronder begrepen bioscoopfilms en films of banden voor radio of televisie, van een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening, een model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze of voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, nijverheids- of handelsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.
 4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn, een nijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en het recht of het goed uit hoofde waarvan de royalty's verschuldigd zijn met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14, naar het geval, van toepassing.
 5. Royalty's worden geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar een inwoner is van die Staat. Indien evenwel de schuldenaar van de royalty's, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting of een vaste basis heeft waarvoor de verbintenis, uit hoofde waarvan de royalty's worden betaald, is aangegaan en die de last van de royalty's draagt, worden die royalty's geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of de vaste basis is gevestigd.
 6. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de royalty's, gelet op het gebruik, het recht of de inlichtingen waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval is het daarboven uitgaande deel van de betalingen belastbaar overeenkomstig de wegeving van elke overeenkomstsluitende Staat en met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

ARTIKEL 13

Vermogenswinst

1. Voordelen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit de vervreemding van onroerende goederen waarop de bepalingen van artikel 6 van toepassing zijn en die in de andere overeenkomstsluitende Staat zijn gelegen, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Voordelen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit de vervreemding van aandelen in een vennootschap, waarvan de bezittingen geheel of hoofdzakelijk bestaan uit in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen onroerende goederen waarop de bepalingen van artikel 6 van toepassing zijn, mogen in die andere Staat worden belast.
3. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, of van roerende goederen die behoren tot een vaste basis die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor de uitoefening van een zelfstandig beroep, daaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van die vaste inrichting (alleen of tezamen met de gehele onderneming) of van die vaste basis, mogen in die andere Staat worden belast.
4. Voordelen die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit de vervreemding van schepen of luchtvaartuigen die door die onderneming in internationaal verkeer worden geëxploiteerd of van roerende goederen die bij de exploitatie van die schepen of luchtvaartuigen worden gebruikt, zijn slechts in die Staat belastbaar.
5. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere goederen dan die vermeld in de paragrafen 1, 2, 3 en 4 zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vervreemder inwoner is.

ARTIKEL 14

Zelfstandige beroepen

1. Inkomsten verkregen door een natuurlijke persoon die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat in de uitoefening van een vrij beroep of terzake van andere werkzaamheden van zelfstandige aard zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij die inwoner in de andere overeenkomstsluitende Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vaste basis beschikt. Indien hij over zulk een vaste basis beschikt, mogen de inkomsten in de andere overeenkomstsluitende Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste basis kunnen worden toegerekend. Indien een persoon die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken die tijdens enig tijdperk van twaalf opeenvolgende maanden dat aanvangt of eindigt tijdens het betrokken belastingjaar, een totaal van 183 dagen te boven gaan, wordt hij geacht over een vaste basis te beschikken in de andere Staat voor dat belastingjaar of deze -jaren, en het inkomen dat wordt verkregen van zijn werkzaamheden waarvan hierboven sprake die worden verricht in die andere Staat, wordt aan die vaste basis toegerekend.
2. De uitdrukking "vrij beroep" omvat in het bijzonder zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, ingenieurs, architecten, tandartsen en accountants.

ARTIKEL 15

Niet-zelfstandige beroepen

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 16, 18 en 19, zijn lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat terzake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere overeenkomstsluitende Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mogen de terzake daarvan verkregen beloningen in die andere Staat worden belast.
2. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 1 zijn beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat terzake van een in de andere overeenkomstsluitende Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien :
 - a) de verkrijger in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken die tijdens enig tijdperk van twaalf opeenvolgende maanden dat aanvangt of eindigt tijdens het betrokken belastingjaar een totaal van 183 dagen niet te boven gaan, en
 - b) de beloningen worden betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere Staat is, en
 - c) de beloningen niet ten laste komen van een vaste inrichting of een vaste basis, die de werkgever in de andere Staat heeft.
3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel mogen beloningen verkregen terzake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig dat door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in internationaal verkeer wordt geëxploiteerd, in die Staat worden belast.

ARTIKEL 16

Tantièmes

1. Tantièmes, presentiegelden en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in zijn hoedanigheid van lid van de raad van bestuur of van toezicht of van een gelijkaardig orgaan van een vennootschap die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.
2. Beloningen die de betrokkenen in een andere hoedanigheid verkrijgen, mogen evenwel, naar het geval, worden belast overeenkomstig de bepalingen van artikel 14 of 15.

ARTIKEL 17

Artiesten en sportbeoefenaars

1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 14 en 15 mogen inkomsten die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit zijn persoonlijke werkzaamheden die hij in de andere overeenkomstsluitende Staat verricht in de hoedanigheid van artiest, zoals toneelspeler, film-, radio- of televisieartiest, of musicus, of in de hoedanigheid van sportbeoefenaar, in die andere Staat worden belast.
2. Indien inkomsten uit werkzaamheden die een artiest of een sportbeoefenaar persoonlijk en als zodanig verricht niet worden toegekend aan de artiest of aan de sportbeoefenaar zelf maar aan een andere persoon, mogen die inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7, 14 en 15, worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waar de werkzaamheden van de artiest of de sportbeoefenaar worden verricht.
3. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing op inkomsten verkregen uit werkzaamheden die artiesten of sportbeoefenaars in een overeenkomstsluitende Staat verrichten indien het bezoek aan die Staat geheel of hoofdzakelijk wordt gefinancierd uit de openbare middelen van één of beide overeenkomstsluitende Staten, staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan. In dat geval zijn de inkomsten slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de artiest of sportbeoefenaar inwoner is.

ARTIKEL 18

Pensioenen

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 19, paragraaf 2, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald aan een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat terzake van een vroegere dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar.
2. Pensioenen en andere al dan niet periodieke uitkeringen die worden betaald ter uitvoering van de sociale wetgeving van een overeenkomstsluitende Staat zijn evenwel in die Staat belastbaar. Die bepaling is eveneens van toepassing op pensioenen en uitkeringen die betaald worden in het kader van een algemeen stelsel dat door een overeenkomstsluitende Staat is georganiseerd ter bevordering van het maatschappelijk welzijn.

ARTIKEL 19

Overheidsfuncties

1. a) Lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen, niet zijnde pensioenen, betaald door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan aan een natuurlijke persoon, terzake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of die gemeenschap, zijn slechts in die Staat belastbaar.

- b) Die lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen zijn evenwel slechts in de andere overeenkomstsluitende Staat belastbaar indien de diensten in die Staat worden bewezen en de natuurlijke persoon inwoner van die Staat is, die :
 - (i) onderdaan is van die Staat, of
 - (ii) niet uitsluitend met het oog op het bewijzen van de diensten inwoner van die Staat is geworden.
2. a) Pensioenen door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan, hetzij rechtstreeks, hetzij uit door hen in het leven geroepen fondsen, betaald aan een natuurlijke persoon terzake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of die gemeenschap, zijn slechts in die Staat belastbaar.
- b) Die pensioenen zijn evenwel slechts in de andere overeenkomstsluitende Staat belastbaar indien de natuurlijke persoon inwoner en onderdaan is van die Staat.
3. De bepalingen van de artikelen 15, 16 en 18 zijn van toepassing op lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen en pensioenen betaald terzake van diensten bewezen in het kader van een rijverheids- of handelsbedrijf uitgeoefend door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan.

ARTIKEL 20

Studenten

Bedragen die een student of een in opleiding zijnde persoon of een stagiair die inwoner is, of onmiddellijk vóór zijn bezoek aan een overeenkomstsluitende Staat inwoner was van de andere overeenkomstsluitende Staat en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de eerstbedoelde Staat verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in die Staat niet belastbaar, op voorwaarde dat die bedragen afkomstig zijn uit bronnen buiten die Staat.

ARTIKEL 21

Werkzaamheden buitengaats

1. Nettegenstaande de bepalingen van de artikelen 4 tot 20 van deze Overeenkomst zijn de bepalingen van dit artikel van toepassing.
2. Voor de toepassing van dit artikel betekent de uitdrukking "werkzaamheden buitengaats" iedere werkzaamheid die in een overeenkomstsluitende Staat buitengaats wordt verricht in verband met de exploratie of exploitatie van de in die Staat gelegen zeebodem en de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen.

3. Een persoon die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat en die in de andere overeenkomstsluitende Staat werkzaamheden buitenlands verricht, wordt, onder voorbehoud van paragraaf 4, geacht in die andere Staat een bedrijf uit te oefenen door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting of vaste basis.
4. De bepalingen van paragraaf 3 zijn niet van toepassing indien de werkzaamheden buitenlands worden verricht gedurende een tijdvak of tijdvakken die tijdens enig tijdsperiode van twaalf opeenvolgende maanden dat aanvangt of eindigt tijdens het betrokken belastingjaar een totaal van 30 dagen niet te boven gaan. Voor de berekening van de hierboven genoemde grens van 30 dagen:
 - a) worden, indien een persoon die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat werkzaamheden buitenlands verricht, en verbonden is met een andere persoon die daar in wezen soortgelijke werkzaamheden buitenlands verricht, de werkzaamheden van beide personen voor de berekening samengevoegd, behalve in zoverre als deze werkzaamheden op hetzelfde ogenblik worden verricht;
 - b) wordt een persoon geacht verbonden te zijn met een andere persoon indien hij onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel in het kapitaal van de andere persoon of indien een derde persoon of derde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel in het kapitaal van zowel de eerstbedoelde als de laatstbedoelde persoon.
5. Winst verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat uit het vervoer van voorraden of personeel naar een plaats of tussen plaatsen in een overeenkomstsluitende Staat waar werkzaamheden buitenlands worden verricht, of uit de exploitatie van sleepboten en andere vaartuigen waarvan bij die werkzaamheden gebruik wordt gemaakt, is slechts belastbaar in de eerstbedoelde Staat.
6. Loneren, salarissen en andere soortgelijke beloningen, verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat terzake van een dienstbetrekking in verband met werkzaamheden buitenlands in de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast, in zoverre als de diensten in de andere overeenkomstsluitende Staat buitenlands worden verricht. Deze beloningen zijn evenwel slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar indien de dienstbetrekking wordt verricht voor een werkgever die geen inwoner is van de andere Staat en gedurende een tijdvak of tijdvakken die tijdens enig tijdsperiode van twaalf opeenvolgende maanden dat aanvangt of eindigt tijdens het betrokken belastingjaar een totaal van 30 dagen niet te boven gaan.
7. Voordelen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit de vervreemding van:
 - a) exploratie- of exploitatierechten; of
 - b) goederen gelegen in de andere overeenkomstsluitende Staat die gebruikt worden in verband met de werkzaamheden buitenlands welke in die andere Staat worden verricht; of

- c) aandelen waarvan de waarde of het grootste deel van de waarde onmiddellijk of middellijk wordt verkregen uit deze rechten of deze goederen of uit deze rechten en deze goederen tezamen;

mogen in die andere Staat worden belast.

In deze paragraaf betekent de uitdrukking "exploratie- of exploitatierechten" rechten op eigendommen die worden voortgebracht bij werkzaamheden buitenlands die in de andere overeenkomstsluitende Staat worden verricht, of op belangen in of op de voordelen uit deze eigendommen.

ARTIKEL 22

Andere inkomsten

1. Ongeacht de afkomst ervan zijn bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat die niet in de voorgaande artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, slechts in die Staat belastbaar.
2. De bepaling van paragraaf 1 is niet van toepassing op inkomsten, niet zijnde inkomsten uit onroerende goederen als omschreven in artikel 6, paragraaf 2, indien de verkrijger van die inkomsten, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat een nijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en het recht of het goed dat de inkomsten oplevert met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14, naar het geval, van toepassing.
3. Niettegenstaande de bepalingen van de paragrafen 1 en 2, mogen bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat die niet in de voorgaande artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld en die uit de andere overeenkomstsluitende Staat afkomstig zijn, ook in die andere Staat worden belast.

HOOFDSTUK IV.- WIJZE WAAROP DUBBELE BELASTING WORDT VERMEDEN

ARTIKEL 23

Vermijding van dubbele belasting

1. In Litouwen wordt dubbele belasting op de volgende wijze vermeden:

Indien een inwoner van Litouwen inkomsten verkrijgt die ingevolge de bepalingen van deze Overeenkomst in België mogen worden belast, verleent Litouwen, tenzij een gunstigere behandeling is voorzien in de interne wegeving, een vermindering op de belasting naar het inkomen van die inwoner tot een bedrag dat gelijk is aan de daarop in België betaalde belasting.

Deze vermindering mag echter niet dat deel van de inkomstenbelasting in Litouwen overschrijden dat, berekend vóór het verlenen van de vermindering, overeenstemt met het inkomen dat in België mag worden belast.

2. In België wordt dubbele belasting op de volgende wijze vermeden :

- a) Indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt die ingevolge de bepalingen van deze Overeenkomst, niet zijnde de bepalingen van artikel 10, paragraaf 2, van artikel 11, paragrafen 2 en 7, en van artikel 12, paragrafen 2 en 6, in Litouwen zijn belast, stelt België deze inkomsten vrij van belasting, maar om het bedrag van de belasting op het overige inkomen van die inwoner te berekenen, mag België het belastingtarief toepassen dat van toepassing zou zijn indien die inkomsten niet waren vrijgesteld.
- b) Onder voorbehoud van de bepalingen van de Belgische wetgeving betreffende de verrekening van in het buitenland betaalde belastingen met de Belgische belasting wordt, indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt die deel uitmaken van zijn samenge telde inkomen dat aan de Belgische belasting is onderworpen en bestaan uit dividenden die belastbaar zijn ingevolge artikel 10, paragraaf 2, en niet van Belgische belasting zijn vrijgesteld ingevolge subparagraaf c) hierna, uit interest die belastbaar is ingevolge artikel 11, paragrafen 2 of 7, of uit royalty's die belastbaar zijn ingevolge artikel 12, paragrafen 2 of 6, de op die inkomsten geheven Litouwse belasting in mindering gebracht van de Belgische belasting op die inkomsten.
- c) Dividenden in de zin van artikel 10, paragraaf 3, die een vennootschap die inwoner is van België verkrijgt van een vennootschap die inwoner is van Litouwen, worden in België vrijgesteld van de vennootschapsbelasting op de voorwaarden en binnen de grenzen die in de Belgische wetgeving zijn bepaald.
- d) Indien verliezen die een onderneming gedreven door een inwoner van België in een in Litouwen gelegen vaste inrichting heeft geleden, voor de belastingheffing van die onderneming in België volgens de Belgische wetgeving werkelijk in mindering van de winst van die onderneming zijn gebracht, is de vrijstelling ingevolge subparagraaf a) in België niet van toepassing op de winst van andere belastbare tijdsperken die aan die inrichting kan worden toegerekend, in zoverre als deze winst ook in Litouwen door de verrekening van die verliezen van belasting is vrijgesteld.

HOOFDSTUK V.- BIJZONDERE BEPALINGEN

ARTIKEL 24

Non-discriminatie

1. Onderdanen van een overeenkomstsluitende Staat worden in de andere overeenkomstsluitende Staat niet onderworpen aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van die andere Staat onder gelijke omstandigheden, inzonderheid met betrekking tot de woonplaats, zijn of kunnen worden onderworpen. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 1 is deze bepaling ook van

toepassing op personen die geen inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten.

2. Staatalzen die inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat, worden noch in de ene noch in de andere overeenkomstsluitende Staat onderworpen aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van de desbetreffende Staat onder gelijke omstandigheden, inzonderheid met betrekking tot de woonplaats, zijn of kunnen worden onderworpen.
3. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen. Deze bepaling mag niet aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat verplicht aan inwoners van de andere overeenkomstsluitende Staat bij de belastingheffing de persoonlijke afdrukken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de gezinstoestand of gezinstasten te verlenen die hij aan zijn eigen inwoners verleent.
4. Behalve indien de bepalingen van artikel 9, paragraaf 1, artikel 11, paragraaf 7, of artikel 12, paragraaf 6, van toepassing zijn, worden interest, royalty's en andere uitgaven die door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat worden betaald, bij het bepalen van de belastbare winst van die onderneming op dezelfde voorwaarden in mindering gebracht, alsof zij aan een inwoner van de eerstbedoelde Staat zouden zijn betaald.
5. Ondernemingen van een overeenkomstsluitende Staat, waarvan het kapitaal geheel of ten dele, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van, of wordt beheerd door, één of meer inwoners van de andere overeenkomstsluitende Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting onderworpen die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen waaraan andere, soortgelijke ondernemingen van de eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.
6. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 2 zijn de bepalingen van dit artikel van toepassing op belastingen van elke soort en benaming.

ARTIKEL 25

Regeling voor onderling overleg

1. Indien een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van deze Overeenkomst, kan hij, onverminderd de rechtsmiddelen waarin het interne recht van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij inwoner is, of indien zijn geval onder artikel 24, paragraaf 1, ressorteert, aan die van de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij de nationaliteit bezit. Het geval moet worden voorgelegd binnen drie jaar nadat de maatregel die een belastingheffing ten gevolge heeft die niet in overeenstemming is met de bepalingen van de Overeenkomst, voor het eerst te zijner kennis is gebracht.

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing ervan te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat te regelen, ten einde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de Overeenkomst te vermijden. De overeengekomen regeling wordt uitgevoerd ongeacht de termijnen waarin het interne recht van de overeenkomstsluitende Staat voorziet.
3. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de interpretatie of de toepassing van de Overeenkomst in onderlinge overeenstemming op te lossen.
4. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten plegen overleg omrent de administratieve maatregelen die voor de uitvoering van de bepalingen van de Overeenkomst nodig zijn en met name omrent de bewijsstukken die de inwoners van elke overeenkomstsluitende Staat moeten overleggen om in de andere Staat de bij de Overeenkomst bepaalde belastingvrijstellingen of -verminderingen te verkrijgen.
5. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten kunnen zich rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen teneinde een overeenstemming als bedoeld in de voorgaande paragrafen te bereiken.

ARTIKEL 26

Uitwisseling van inlichtingen

1. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die nodig zijn om uitvoering te geven aan de bepalingen van deze Overeenkomst of aan die van de nationale wetgeving van de overeenkomstsluitende Staten met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, voor zover de heffing van die belastingen niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door artikel 1. De door een overeenkomstsluitende Staat verkregen inlichtingen worden op dezelfde wijze gehouden als de inlichtingen die onder de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratieve lichamen) die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van, de tenuitvoerlegging of vervolging terzake van, of de beslissing in beroepszaken betrekking hebbende op de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is. Deze personen of autoriteiten gebruiken deze inlichtingen slechts voor die doeleinden. Zij mogen van deze inlichtingen melding maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen.
2. In geen geval mogen de bepalingen van paragraaf 1 aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat de verplichting opleggen :
 - a) administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;
 - b) bijzonderheden te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van de administratieve werkzaamheden van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;

- c) inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, rijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.

ARTIKEL 27

Invorderingsbijstand

1. De overeenkomstsluitende Staten verlenen elkander hulp en bijstand voor de invordering van de belastingen die verschuldigd zijn door een belastingplichtige in zoverre als het bedrag daarvan definitief werd vastgesteld overeenkomstig de wetgeving van de overeenkomstsluitende Staat die het verzoekschrift tot bijstand indient.
2. Ingeval een overeenkomstsluitende Staat een verzoek tot bijstand indient voor de invordering van belastingen door de andere overeenkomstsluitende Staat, worden deze belastingen door die andere Staat ingevorderd overeenkomstig de wetgeving die op de invordering van zijn eigen belastingen van toepassing is en alsof de belastingen die aldus worden ingevorderd zijn eigen belastingen zijn; zodanige belastingvorderingen genieten geen enkel voorrecht in de andere overeenkomstsluitende Staat.
3. Elk verzoek tot invordering door een overeenkomstsluitende Staat dient vergezeld te gaan van een attest dat overeenkomstig de wetgeving van die Staat is vereist ter bepaling dat de belastingen die zijn verschuldigd door de belastingplichtige definitief werden vastgesteld.
4. Indien de belastingvordering van een overeenkomstsluitende Staat niet definitief werd vastgesteld omwille van het feit dat de belastingvordering vatbaar is voor beroep, mag die Staat, om zijn ontvangsten te vrijwaren, de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat verzoeken voor zijn rekening de voorlopige conservatoire maatregelen te treffen waarover de andere Staat beschikt overeenkomstig de wetgeving van die andere Staat. Indien dat verzoek wordt aanvaard door de andere Staat, treft die andere Staat die voorlopige conservatoire maatregelen alsof de belastingschuld aan de eerstbedoelde Staat de eigen belastingen betrof van die andere Staat.
5. Een verzoekschrift overeenkomstig de paragrafen 3 en 4 wordt slechts door een overeenkomstsluitende Staat ingediend in zoverre de belastingplichtige die de belastingen is verschuldigd, in die Staat geen voldoende vermogen tot zijn beschikking heeft voor de invordering van de belastingschuld.
6. De overeenkomstsluitende Staat die de belasting invordert overeenkomstig de bepalingen van dit artikel, maakt onmiddellijk het aldus ingevorderde bedrag, verminderd met, indien gepast, het bedrag van de buitengewone kosten vermeld in subparagraph 7, b), over aan de overeenkomstsluitende Staat ten behoeve waarvan de belasting werd ingevorderd.
7. Tenzij de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten anders overeengekomen, is er overeengekomen dat:
 - a) de gewone kosten die door een overeenkomstsluitende Staat bij het verlenen van bijstand worden gemaakt, door die Staat gedragen worden;

- b) de buitengewone kosten die door een overeenkomstsluitende Staat bij het verlenen van bijstand worden gemaakt, door de andere Staat gedragen worden en door die andere Staat betaald worden, ongeacht het bedrag dat ten behoeve van die andere Staat werd ingevoerd.

Zodra een overeenkomstsluitende Staat verwacht dat buitengewone kosten kunnen worden gemaakt, licht hij de andere overeenkomstsluitende Staat daarover in en deelt hij het geraamde bedrag van deze kosten mee.

8. De uitdrukking "belastingen" betekent in dit artikel de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is en omvat alle interest en boetes die ermee verband houden.
9. De bepalingen van artikel 26, paragraaf 1 betreffende de geheimhouding en het gebruik van de inlichtingen die werden uitgewisseld, zijn mede van toepassing op elke inlichting die ingevolge dit artikel ter kennis van de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat wordt gebracht.

ARTIKEL 28

Leden van Diplomatische Zendingen en van Consulaire Posten

De bepalingen van deze Overeenkomst tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die leden van een diplomatische zending of van een consulaire post ontnemen aan de algemene regelen van het volkenrecht of aan bepalingen van bijzondere overeenkomsten.

ARTIKEL 29

Beperking van de voordelen

Een persoon die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat en inkomsten uit de andere overeenkomstsluitende Staat verkrijgt, is niet gerechtigd tot de vermindering of de vrijstelling van belasting waarin deze Overeenkomst voorziet indien het belangrijkste doel of één van de belangrijkste doelstellingen van een persoon die betrokken is bij het creëren of het overdragen van dat bestanddeel van het inkomen, eraan bestond voordeel te halen uit de bepalingen van deze Overeenkomst.

Voor de toepassing van dit artikel, is de geëigende bevoegde autoriteit of zijn de geëigende bevoegde autoriteiten gerechtigd om, naast andere factoren, het bedrag en de aard van het inkomen, de omstandigheden waarin het inkomen is verkregen, de werkelijke bedoeling van de partijen die aan de transactie deelnemen, en de identiteit en de woonplaats van de personen die in rechte of in feite, onmiddellijk of middellijk, de uiteindelijk gerechtigde zijn van het inkomen of toezicht houden op de personen die inwoner(s) zijn van de overeenkomstsluitende Staat (Staten) en die bij de betaling of de verkrijging van dat inkomen betrokken zijn, in overweging te nemen.

HOOFDSTUK VI. - SLOTBEPALINGEN

ARTIKEL 30

Inwerkingtreding

1. De Regeringen van de overeenkomstsluitende Staten zullen elkaar mededelen dat aan alle grondwettelijke voorschriften met betrekking tot de inwerkingtreding van deze Overeenkomst is voldaan.
2. De Overeenkomst zal in werking treden op de datum waarop de laatste van de in paragraaf 1 vermelde mededelingen is gedaan en de bepalingen ervan zullen toepassing vinden in beide overeenkomstsluitende Staten :
 - a) op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn verkregen op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking treedt;
 - b) op de andere belastingen geheven naar inkomsten van ieder belastingjaar dat aanvangt op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking treedt.

ARTIKEL 31

Beëindiging

Deze Overeenkomst blijft van kracht totdat zij door een overeenkomstsluitende Staat is opgezegd. Elke overeenkomstsluitende Staat kan de Overeenkomst langs diplomatische weg opzeggen door ten minste zes maanden vóór het einde van elk kalenderjaar van de beëindiging schriftelijk kennis te geven. In dat geval houdt de Overeenkomst op van toepassing te zijn in de beide overeenkomstsluitende Staten:

- a) op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn verkregen op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de kennisgeving is gedaan;

- b) op de andere belastingen geheven naar inkomsten van ieder belastingjaar dat aanvangt op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de kennisgeving is gedaan.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te Brussel , op 26 november 1988 , in de Litouwse, de Nederlandse, de Franse en de Engelse taal, zijnde de vier teksten gelijkelijk authentiek. In geval van verschil in interpretatie is de Engelse tekst beslissend.

VOOR DE REGERING VAN HET
KONINKRIJK BELGIË :

E. DERYCKE

MINISTER VAN BUITENLANDSE
ZAKEN

VOOR DE REGERING VAN DE
REPUBLIEK LITUWEN :

A. SAUDARGAS

MINISTER VAN BUITELANDSE
ZAKEN

PROTOCOL

Bij de ondertekening van de Overeenkomst tussen de Regering van de Republiek Litouwen en de Regering van het Koninkrijk België tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen zijn de ondergetekenden de volgende bepalingen overeengekomen die een integrerend deel van de Overeenkomst vormen.

1. Met betrekking tot artikel 4, paragraaf 3

Er is overeengekomen dat de tweede zin van paragraaf 3 niet aldus mag worden uitgelegd dat deze een overeenkomstsluitende Staat verbiedt dubbele belasting te vermijden overeenkomstig artikel 23 terzake van personen bedoeld in artikel 4, paragraaf 3.

2. Met betrekking tot artikel 6, paragraaf 2

Er is overeengekomen dat de uitdrukking "veranderlijke of vaste vergoedingen terzake van de exploitatie, of het recht tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere bodemrijkdommen" eveneens vergoedingen omvat die betrekking hebben op de productie van deze rijkdommen.

3. Met betrekking tot artikel 6, paragraaf 3 en artikel 13, paragraaf 1

Er is overeengekomen dat elk inkomen en elke winst uit de vervreemding van onroerende goederen mogen worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waarin de onroerende goederen zijn gelegen.

4. Met betrekking tot artikel 7, paragrafen 1 en 2

Indien een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat goederen of koopwaar verkoopt of haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting, wordt de winst van die vaste inrichting niet bepaald op basis van het totale door de onderneming ontvangen bedrag, maar slechts op basis van de vergoeding die kan toegerekend worden aan de werkelijke werkzaamheid van de vaste inrichting voor deze verkopen of dat bedrijf.

Winst verkregen uit de verkoop van goederen of koopwaar van dezelfde of soortgelijke aard als die welke met behulp van die vaste inrichting worden verkocht, of uit andere handelsverrichtingen van dezelfde of soortgelijke aard als die welke met behulp van die vaste inrichting worden uitgevoerd, mag echter worden beschouwd als zijnde toe te rekenen aan die vaste inrichting indien het bewezen is dat de verkoop of de verrichtingen dusdanig werden georganiseerd met als doel belasting te vermijden in de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd.

5. Met betrekking tot artikel 10, paragraaf 3

De uitdrukking "dividenden", omvat eveneens inkomsten - zelfs indien zij worden toegekend in de vorm van interest - die volgens de wetgeving van de Staat waarvan de vennootschapschuldenaar inwoner is op dezelfde wijze als inkomsten uit aandelen worden behandeld.

6. Met betrekking tot artikel 12

Indien Litouwen, in een Overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting gesloten tussen Litouwen en een derde Staat die op de datum van ondertekening van deze Overeenkomst lid is van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), na die datum zou overeenkomen om rechten of goederen niet op te nemen in de definitie vermeld in paragraaf 3, of royalty's die voortkomen uit Litouwen vrij te stellen van de Litouwse belasting op royalty's, of het belastingtarief voorzien in paragraaf 2 te verminderen, is deze definitie, deze vrijstelling of dat lager tarief automatisch van toepassing alsof zij respectievelijk in paragraaf 3 of in paragraaf 2 werd bepaald.

7. Met betrekking tot artikel 12, paragraaf 3

Er is overeengekomen dat de uitdrukking "inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van rijverheid, handel of wetenschap" dient te worden uitgelegd overeenkomstig de Commentaar op artikel 12, paragraaf 2 van het OESO-modelverdrag terzake van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen.

8. Met betrekking tot artikel 13, paragraaf 2

Voor de toepassing van paragraaf 2, is er overeengekomen dat de voordelen uit de vervreemding van aandelen slechts in een overeenkomstsluitende Staat belastbaar zijn tot de waarde die deze aandelen onmiddellijk of middellijk uit in die Staat gelegen onroerende goederen hebben verkregen.

9. Met betrekking tot artikel 15, paragraaf 2

Er is overeengekomen dat beloningen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt terzake van zijn persoonlijke werkzaamheid als een vennoot in een vennootschap, niet zijnde een vennootschap op aandelen, die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, overeenkomstig de bepalingen van artikel 15, mogen worden belast alsof het ging om beloningen die een werknemer terzake van een dienstbetrekking verkrijgt en alsof de werkgever de vennootschap was.

10. Met betrekking tot artikel 21, paragraaf 7

Er is overeengekomen dat voordeelen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit de vervreemding van aandelen zoals bedoeld in paragraaf 7, c), in de andere overeenkomstsluitende Staat mogen worden belast tot de waarde die deze aandelen onmiddellijk of middellijk uit de rechten of de goederen zoals vermeld in paragraaf 7, c), hebben verkregen.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevoldmachtigd, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te Brussel , op 26 november 1998 , in de Litouwse, de Nederlandse, de Franse en de Engelse taal, zijnde de vier teksten gelijkelijk authentiek. In geval van verschil in interpretatie is de Engelse tekst beslissend.

VOOR DE REGERING VAN HET
KONINKRIJK BELGIË :

E. DERYCKE
MINISTER VAN
BUITENLANDSE ZAKEN

VOOR DE REGERING VAN DE
REPUBLIEK LITUOUWEN :

A. SANDARGAS
MINISTER VAN
BUITENLANDSE ZAKEN

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

CONVENTION BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF BELGIUM
AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA FOR THE
AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL
EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

The Government of the Kingdom of Belgium and the Government of the Republic of Lithuania,

Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, have agreed as follows

Chapter I - Scope of the Convention

Article I. Personal Scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes Covered

I. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

a) in the case of Lithuania:

(i) the tax on profits of legal persons (juridiniu asmenu pelno mokesčis);
(ii) the tax on income of natural persons (fiziniu asmenu pajamu mokesčis);
(hereinafter referred to as "Lithuanian tax");

b) in the case of Belgium:

(i) the individual income tax;
(ii) the corporate income tax;
(iii) the income tax on legal entities;
(iv) the income tax on non-residents;
(v) the supplementary crisis contribution;

including the prepayments, the surcharges on these taxes and prepayments, and the supplements to the individual income tax;

(hereinafter referred to as "Belgian tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

Chapter II. - Definitions

Article 3. General Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) the term "Lithuania" means the Republic of Lithuania and, when used in the geographical sense, means the territory of the Republic of Lithuania and any other area adjacent to the territorial sea of the Republic of Lithuania within which under the laws of the Republic of Lithuania and in accordance with international law, the rights of Lithuania may be exercised with respect to the sea bed and its sub-soil and their natural resources;

b) the term "Belgium" means the Kingdom of Belgium; used in a geographical sense, it means the territory of the Kingdom of Belgium, including the territorial sea and any other area in the sea and in the air within which the Kingdom of Belgium, in accordance with international law, exercises sovereign rights or its jurisdiction;

c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Lithuania or Belgium, as the context requires;

d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

e) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

g) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

h) the term "competent authority" means:

(i) in the case of Lithuania, the Minister of Finance or his authorised representative;

(ii) in the case of Belgium, the Minister of Finance or his authorised representative;

i) the term "national" means:

(i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;

(ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;

(iii) in the case of Lithuania, a private (personal) enterprise.

2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which

the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4. Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature. The term also includes that State itself, its political subdivisions and local authorities. But this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to settle the question by mutual agreement. In the absence of such agreement, such person shall not be considered to be a resident of either Contracting State for the purposes of enjoying benefits under the Convention.

Article 5. Permanent Establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

- a) a place of management;
- b) a branch;
- c) an office;
- d) a factory;
- e) a workshop, and

f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site, a construction, assembly or installation project or a supervisory or consultancy activity connected therewith constitutes a permanent establishment only if such site, project or activity lasts for a period of more than nine months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, where the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise and where the conditions between the agent and the enterprise differ from those which would be made between independent persons, such agent shall not be considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraph. In such case the provisions of paragraph 5 shall apply.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Chapter III- Taxation of Income

Article 6. Income from Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The provisions of this Convention relating to immovable property shall apply also to income from property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property, rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources, and any option or similar right to acquire immovable property. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. Where the ownership of shares or other corporate rights in a company entitles the owner of such shares or corporate rights to the enjoyment of immovable property held by the company, the income from the direct use, letting, or use in any other form of such right to enjoyment may be taxed in the Contracting State in which the immovable property is situated.

5. The provisions of paragraphs 1, 3 and 4 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business Profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere, but this does not include any

expenses which under the law of that State would not be allowed to be deducted by an enterprise of that State.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. Shipping and Air Transport

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9. Associated Enterprises

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax

charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;

b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case die provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11. Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2:

a) interest arising in a Contracting State, derived and beneficially owned by the Government of the other Contracting State, including political subdivisions and local authorities thereof, the Central Bank or any financial institution wholly owned by that Government, or interest paid in respect of a loan guaranteed or insured by that Government, subdivision or authority or a public institution acting within the framework of the promotion of the export and which is agreed upon by the mutual agreement of the competent authorities of both Contracting States, shall be exempt from tax in the first-mentioned State;

b) interest arising in a Contracting State shall be exempt from tax in that State if the beneficial owner of the interest is an enterprise of the other Contracting State, and the interest is paid with respect to an indebtedness arising as a consequence of the sale on credit by an enterprise of that other State of any merchandise, or industrial, commercial or scientific equipment to an enterprise of the first-mentioned State, except where the sale or indebtedness is between related persons.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. However, the term "interest" shall not include for the purposes of this Article penalty charges for late payment or interest treated as dividends for the purposes of Article 10.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess

part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12. Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the royalties paid for the use of industrial, commercial or scientific equipment;

b) 10 per cent of the gross amount of the royalties in all other cases.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films and films or tapes for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13. Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property to which the provisions of Article 6 apply and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares in a company the assets of which consist wholly or principally of immovable property to which the provisions of Article 6 apply and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
3. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.
4. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic by that enterprise or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State.
5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14. Independent Personal Services

1. Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other Contracting State but only so much of it as is attributable to that fixed base. For this purpose, where an individual who is a resident of a Contracting State stays in the other Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any period of twelve consecutive months commencing or ending in the fiscal year concerned, he shall be deemed to have a fixed base regularly available to him in that other State for such fiscal year or years and the income that is derived from his activities referred to above that are performed in that other State shall be attributable to that fixed base.
2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15. Dependent Personal Services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall

be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any period of twelve consecutive months commencing or ending in the fiscal year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that State.

Article 16. Directors' Fees

1. Directors' fees and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or a similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, remuneration received by the persons concerned in any other capacity may be taxed, as the case may be, in accordance with the provisions of Article 14 or Article 15.

Article 17. Artistes and Sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities exercised in a Contracting State by an entertainer or a sportsman if the visit to that State is wholly or mainly supported by public funds of one or both of the Contracting States or political subdivisions or local authorities thereof. In such case, the income shall be taxable only in the Contracting State of which the entertainer or sportsman is a resident.

Article 18. Pensions

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

2. However, pensions and other allowances, periodic or non periodic, paid under the social security legislation of a Contracting State may be taxed in that State. This provision also applies to pensions and allowances paid under a public scheme organised by a Contracting State for social welfare purposes.

Article 19. Government Service

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

(i) is a national of that State; or

(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, and to pensions, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20. Students

Payments which a student, an apprentice or a trainee who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21. Offshore Activities

1. The provisions of this Article shall apply notwithstanding the provisions of Articles 4 to 20 of this Convention.

2. For the purposes of this Article, the term "offshore activities" means any activity carried on offshore in a Contracting State in connection with the exploration or exploitation of the sea bed and sub-soil and their natural resources situated therein.

3. A person who is a resident of a Contracting State and carries on offshore activities in the other Contracting State shall, subject to paragraph 4, be deemed to be carrying on business in that other State through a permanent establishment or a fixed base situated therein.

4. The provisions of paragraph 3 shall not apply where the offshore activities are carried on for a period or periods not exceeding in the aggregate 30 days within any period of twelve consecutive months commencing or ending in the fiscal year concerned. For the purpose of computing the above-mentioned limit of 30 days:

a) where a person which is a resident of a Contracting State carrying on offshore activities in the other Contracting State is associated with another person carrying on substantially similar offshore activities there, the duration of activities of both persons shall be taken into account together, except to the extent that those activities are carried on at the same time;

b) a person shall be regarded as associated with another person if one participates directly or indirectly in the management, contracting or capital of the other or if a third person or third persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of both the first-mentioned person and the second-mentioned person.

5. Profits derived by a resident of a Contracting State from the transportation of supplies or personnel to a location, or between locations, where offshore activities are being carried on in the other Contracting State, or from the operation of tugboats and other vessels auxiliary to such activities, shall be taxable only in the first-mentioned State.

6. Salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment connected with offshore activities in the other Contracting State may, to the extent that the duties are performed offshore in that other State, be taxed in that other State. However, such remuneration shall be taxable only in the first-mentioned State if the employment is carried on for an employer who is not a resident of the other State and for a period or periods not exceeding in the aggregate 30 days within any period of twelve consecutive months commencing or ending in the fiscal year concerned.

7. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of:

a) exploration or exploitation rights; or

b) property situated in the other Contracting State which is used in connection with the offshore activities carried on in that other State; or

c) shares deriving their value or the greater part of their value directly or indirectly from such rights or such property or from such rights and such property taken together;

may be taxed in that other State.

In this paragraph the term "exploration or exploitation rights" means rights to assets to be produced by offshore activities carried on in the other Contracting State, or to interests in or to the benefit of such assets.

Article 22. Other Income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Convention and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State.

Chapter IV. - Methods for Elimination of Double Taxation

Article 23. Elimination of Double Taxation

1. In the case of Lithuania, double taxation shall be avoided as follows:

where a resident of Lithuania derives income which, in accordance with this Convention, may be taxed in Belgium, unless a more favourable treatment is provided in its domestic law, Lithuania shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid thereon in Belgium.

Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax in Lithuania, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in Belgium.

2. In the case of Belgium, double taxation shall be avoided as follows:

a) Where a resident of Belgium derives income which is taxed in Lithuania in accordance with the provisions of this Convention, other than those of paragraph 2 of Article 10, of paragraphs 2 and 7 of Article 11 and of paragraphs 2 and 6 of Article 12, Belgium shall exempt such income from tax but may, in calculating the amount of tax on the remaining income of that resident, apply the rate of tax which would have been applicable if such income had not been exempted.

b) Subject to the provisions of Belgian law regarding the deduction from Belgian tax of taxes paid abroad, where a resident of Belgium derives items of his aggregate income for Belgian tax purposes which are dividends taxable in accordance with paragraph 2 of Article 10, and not exempt from Belgian tax according to sub-paragraph c) hereinafter, interest tax-

able in accordance with paragraph 2 or 7 of Article 11, or royalties taxable in accordance with paragraph 2 or 6 of Article 12, the Lithuanian tax levied on that income shall be allowed as a credit against Belgian tax relating to such income.

c) Dividends within the meaning of paragraph 3 of Article 10, derived by a company which is a resident of Belgium from a company which is a resident of Lithuania, shall be exempt from the corporate income tax in Belgium under the conditions and within the limits provided for in Belgian law.

d) Where, in accordance with Belgian law, losses incurred by an enterprise carried on by a resident of Belgium in a permanent establishment situated in Lithuania, have been effectively deducted from the profits of that enterprise for its taxation in Belgium, the exemption provided for in sub-paragraph a) shall not apply in Belgium to the profits of other taxable periods attributable to that establishment to the extent that those profits have also been exempted from tax in Lithuania by reason of compensation for the said losses.

Chapter V. - Special Provisions

Article 24. Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.

3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement con-

nected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 25. Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States shall agree on administrative measures necessary to carry out the provisions of the Convention and particularly on the proofs to be furnished by residents of either Contracting State in order to benefit in the other State from the exemptions or reductions in tax provided for in the Convention.

5. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26. Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention.

Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).

Article 27. Aid in Recovery

1. The Contracting States undertake to lend assistance to each other in the collection of the taxes owed by a taxpayer to the extent that the amount thereof has been finally determined according to the laws of the Contracting State making the request for assistance.

2. In the case of a request by a Contracting State for the collection of taxes by the other Contracting State, such taxes shall be collected by that other State in accordance with the laws applicable to the collection of its own taxes and as if the taxes to be so collected were its own taxes; such tax claims, however, shall not have any priority in the other Contracting State.

3. Any request for collection by a Contracting State shall be accompanied by such certificate as is required by the laws of that State to establish that the taxes owed by the taxpayer have been finally determined.

4. Where the tax claim of a Contracting State has not been finally determined by reason of it being subject to appeal or other proceedings, that State may, in order to protect its revenues, request the other Contracting State to take such interim measures for conservancy on its behalf as are available to the other State under the laws of that other State. If such request is accepted by the other State, such interim measures shall be taken by that other State as if the taxes owed to the first-mentioned State were the own taxes of that other State.

5. A request under paragraphs 3 or 4 shall only be made by a Contracting State to the extent that sufficient property of the taxpayer owing the taxes is not available in that State for recovery of the taxes owed.

6. The Contracting State in which tax is recovered in accordance with the provisions of this Article shall forthwith remit to the Contracting State on behalf of which the tax was collected the amount so recovered minus, where appropriate, the amount of extraordinary costs referred to in sub-paragraph 7 b).

7. It is understood that unless otherwise agreed by the competent authorities of both Contracting States,

- a) ordinary costs incurred by a Contracting State in providing assistance shall be borne by that State;

b) extraordinary costs incurred by a Contracting State in providing assistance shall be borne by the other State and shall be payable regardless of the amount collected on its behalf by that other State.

As soon as a Contracting State anticipates that extraordinary costs may be incurred, it shall so advise the other Contracting State and indicate the estimated amount of such costs.

8. In this Article, the term "taxes" means the taxes to which the Convention applies and includes any interest and penalties relating thereto.

9. The provisions of paragraph 1 of Article 26 concerning secrecy and use of the information exchanged shall also apply to any information which, by virtue of this Article, is supplied to the competent authority of a Contracting State.

Article 28. Members of Diplomatic Missions and Consular Posts

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 29. Limitation of Benefits

A person that is a resident of a Contracting State and derives income from the other Contracting State shall not be entitled to relief from taxation otherwise provided for in this Convention if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of such item of income to take advantage of the provisions of this Convention.

In making a determination under this Article, the appropriate competent authority or authorities shall be entitled to consider, among other factors, the amount and nature of the income, circumstances in which the income was derived, the real intention of the parties to the transaction, and the identity and residence of the persons who in law or in fact, directly or indirectly, control or beneficially own (i) the income or (ii) the persons who are resident(s) of the Contracting State(s) and who are concerned with the payment or receipt of such income.

Chapter VI. - Final Provisions

Article 30. Entry into Force

1. The Governments of the Contracting States shall notify each other when the constitutional requirements for the entry into force of this Convention have been complied with.

2. The Convention shall enter into force on the date of the later of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect in both Contracting States:

a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;

b) in respect of other taxes charged on income of any fiscal year beginning on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.

Article 31. Termination

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving written notice of termination at least six months before the end of any calendar year. In such event, the Convention shall cease to have effect in both Contracting States:

- a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the notice has been given;
- b) in respect of other taxes charged on income of any fiscal year beginning on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the notice has been given.

In witness whereof, the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done in duplicate at Brussels this 26 day of November 1998, in the Dutch, French, Lithuanian and English languages, all four texts being equally authentic.

In the case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

For the Government of the Kingdom of Belgium :

E. DERYCKE
Minister of Foreign Affairs

For the Government of the Republic of Lithuania :

A. SAUDARGAS
Minister of Foreign Affairs

PROTOCOL

At the moment of signing the Convention between the Government of the Kingdom of Belgium and the Government of the Republic of Lithuania for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, the undersigned have agreed upon the following provisions which shall form an integral part of the Convention.

Ad Article 4, paragraph 3

1. It is understood that the second sentence of paragraph 3 shall not be interpreted as prohibiting a Contracting State to eliminate double taxation in accordance with Article 23 in respect of persons mentioned in paragraph 3 of Article 4.

2. Ad Article 6, paragraph 2

It is understood that the term "variable or fixed payments as consideration for the working of or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources" also includes payments relating to the production from such resources.

3. Ad Article 6, paragraph 3, and Article 13, paragraph 1

It is understood that all income and gains from the alienation of immovable property may be taxed in the Contracting State in which the immovable property is situated.

4. Ad Article 7, paragraphs 1 and 2

Where an enterprise of a Contracting State sells goods or merchandise or carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, the profits of that permanent establishment shall not be determined on the basis of the total amount received by the enterprise but only on the basis of the remuneration which is attributable to the actual activity of the permanent establishment for such sales or business.

However, profits derived from the sale of goods or merchandise of the same or similar kind as those sold, or from other business activities of the same or similar nature as those effected through that permanent establishment may be considered attributable to that permanent establishment if it is proved that the sale or activities were structured in a manner intended to avoid taxation in the State where the permanent establishment is situated.

5. Ad Article 10, paragraph 3

The term "dividends" also includes income - even paid in the form of interest - which is treated as income from shares by the laws of the State of which the paying company is a resident.

6. Ad Article 12

If in any Convention for the avoidance of double taxation concluded by Lithuania with a third State being a member of the Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD) at the date of signature of this Convention, Lithuania after that date would agree to exclude any kind of rights or property from the definition contained in paragraph 3 or exempt royalties arising in Lithuania from Lithuanian tax on royalties or to limit the rates of tax provided in paragraph 2, such definition or exemption or lower rate shall automatically apply as if it had been specified in paragraph 3 or paragraph 2 respectively.

7. Ad Article 12, paragraph 3

It is understood that the term "information concerning industrial, commercial or scientific experience" is to be interpreted according to the Commentary on paragraph 2 of Article 12 of the OECD Model Tax Convention on Income and on Capital.

8. Ad Article 13, paragraph 2

For the purposes of paragraph 2, it is understood that gains from the alienation of shares shall be taxable in a Contracting State only to the extent of the value of such shares derived directly or indirectly from immovable property situated in that State.

9. Ad Article 15, paragraph 2

It is understood that remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of his personal activity as a partner of a company, other than a company with share capital, which is a resident of the other Contracting State, may be taxed in accordance with the provisions of Article 15, as if such remuneration were remuneration derived by an employee in respect of an employment and as if references to "the employer" were references to the company.

10. Ad Article 21, paragraph 7

It is understood that gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares referred to in paragraph 7 c) may be taxed in the other Contracting State to the extent of the value of such shares derived directly or indirectly from the rights or property as mentioned in paragraph 7 c).

In witness whereof, the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done in duplicate at Brussels this 26 day of November 1998, in the Dutch, French, Lithuanian and English languages, all four texts being equally authentic.

In the case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

For the Government of the Kingdom of Belgium :

E. DERYCKE
Minister of Foreign Affairs

For the Government of the Republic of Lithuania :

A. SAUDARGAS
Minister of Foreign Affairs

[FRENCH TEXT — TEXTE FRANÇAIS]

CONVENTION ENTRE LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE BELGIQUE ET
LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE TENDANT A EVITER
LA DOUBLE IMPOSITION ET A PRÉVENIR L'EVASION FISCALE EN
MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU

Le Gouvernement du Royaume de Belgique et

Le Gouvernement de la République de Lituanie,

Désireux de conclure une Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu, sont convenus des dispositions suivantes :

Chapitre I. - Champ D'application de la Convention

Article 1. Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

Article 2. Impôts visées

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu perçus pour le compte d'un Etat contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu les impôts perçus sur le revenu total ou sur des éléments du revenu, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, ainsi que les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment :

a) en ce qui concerne la Lituanie :

(i) l'impôt sur les bénéfices des personnes morales (juridiniu asmenu pelno mokes-tis);

(ii) l'impôt sur le revenu des personnes physiques (fiziniu asmenu pajamu mokes-tis), (ci-après dénommés "l'impôt lituanien");

b) en ce qui concerne la Belgique :

(i) l'impôt des personnes physiques;

(ii) l'impôt des sociétés;

(iii) l'impôt des personnes morales;

(iv) l'impôt des non-résidents;

(v) la contribution complémentaire de crise;

y compris les précomptes, les centimes additionnels auxdits impôts et précomptes ainsi que les taxes additionnelles à l'impôt des personnes physiques, (ci-après dénommés "l'impôt belge").

4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de signature de la Convention et qui s'ajouteraient aux impôts

actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiquent les modifications importantes apportées à leurs législations fiscales respectives.

Chapitre II.- Définitions

Article 3. Définitions générales

1. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

- a) le terme "Lituanie" désigne la République de Lituanie et, lorsqu'il est employé dans un sens géographique, il désigne le territoire de la République de Lituanie ainsi que toute zone adjacente à la mer territoriale de la République de Lituanie à l'intérieur de laquelle peuvent être exercés, en vertu de la législation de la République de Lituanie et conformément au droit international, les droits de la Lituanie afférents au lit de la mer et au sous-sol marin ainsi qu'à leurs ressources naturelles ;
- b) le terme "Belgique" désigne le Royaume de Belgique; employé dans un sens géographique, il désigne le territoire du Royaume de Belgique, y compris la mer territoriale ainsi que les zones maritimes et les espaces aériens sur lesquels, en conformité avec le droit international, le Royaume de Belgique exerce des droits souverains ou sa juridiction;
- c) les expressions "un Etat contractant" et "l'autre Etat contractant" désignent, suivant le contexte, la Lituanie ou la Belgique;
- d) le terme "personne" comprend les personnes physiques, les sociétés et tous autres groupements de personnes;
- e) le terme "société" désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition;
- f) les expressions "entreprise d'un Etat contractant" et "entreprise de l'autre Etat contractant" désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;
- g) l'expression "trafic international" désigne tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise d'un Etat contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre Etat contractant;
- h) l'expression "autorité compétente" désigne :
 - (i) en ce qui concerne la Lituanie, le Ministre des Finances ou son représentant autorisé;
 - (ii) en ce qui concerne la Belgique, le Ministre des Finances ou son représentant autorisé;

- i) le terme "national" désigne :
 - (i) toute personne physique qui possède la nationalité d'un Etat contractant;
 - (ii) toute personne morale, société de personnes ou association constituée conformément à la législation en vigueur dans un Etat contractant;
 - (iii) en ce qui concerne la Lituanie, une entreprise privée (unipersonnelle).

2. Pour l'application de la Convention à un moment donné par un Etat contractant, tout terme ou expression qui n'y est pas défini a, sauf si le contexte exige une interprétation différente, le sens que lui attribue à ce moment le droit de cet Etat concernant les impôts auxquels s'applique la Convention, le sens attribué à ce terme ou expression par le droit fiscal de cet Etat prévalant sur le sens que lui attribuent les autres branches du droit de cet Etat.

Article 4. Résident

1. Au sens de la présente Convention, l'expression "résident d'un Etat contractant" désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet Etat, est assujettie à l'impôt dans cet Etat, en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction, de son lieu de constitution ou de tout autre critère de nature analogue. L'expression s'applique aussi à cet Etat lui-même, à ses subdivisions politiques et à ses collectivités locales.

Toutefois, cette expression ne comprend pas les personnes qui ne sont assujetties à l'impôt dans cet Etat que pour les revenus de sources situées dans cet Etat.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux Etats contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) cette personne est considérée comme un résident seulement de l'Etat où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) si l'Etat où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat où elle séjourne de façon habituelle;

c) si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat dont elle possède la nationalité;

d) si cette personne possède la nationalité des deux Etats ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux Etats contractants, les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent de trancher la question d'un commun accord. A défaut d'un tel accord, ladite personne n'est considérée comme un résident d'aucun des Etats contractants aux fins de bénéficier des avantages prévus par la Convention.

Article 5. Etablissement stable

1. Au sens de la présente Convention, l'expression "établissement stable" désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression "établissement stable" comprend notamment :

- a) un siège de direction,
- b) une succursale,
- c) un bureau,
- d) une usine,
- e) un atelier, et

f) une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. Un chantier de construction ou de montage ou une activité de surveillance ou de conseil s'y exerçant, ne constitue un établissement stable que si ce chantier ou cette activité a une durée supérieure à neuf mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas "établissement stable" si :

- a) il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise;
- b) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;
- c) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise;
- d) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations, pour l'entreprise;
- e) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;
- f) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins de l'exercice cumulé d'activités mentionnées aux alinéas a) à e), à condition que l'activité d'ensemble de l'installation fixe d'affaires résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne - autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6- agit pour le compte d'une entreprise et dispose dans un Etat contractant de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans cet Etat pour toutes les activités que cette personne exerce pour l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont mentionnées au paragraphe 4 et qui, si elles étaient exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires, ne permettraient pas de considérer cette installation comme un établissement stable selon les dispositions de ce paragraphe.

6. Une entreprise n'est pas considérée comme ayant un établissement stable dans un Etat contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité. Toutefois, lorsque les activités d'un tel agent sont exercées exclusivement ou presque exclusivement pour le compte de cette entreprise, et lorsque les conditions convenues entre l'agent et l'entreprise diffèrent de celles qui seraient convenues entre des personnes indépendantes, cet agent n'est pas considéré comme un agent indépendant au sens du présent paragraphe. Dans ce cas, les dispositions du paragraphe 5 sont applicables.

7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un Etat contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre Etat contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Chapitre III. - Imposition des Revenus

Article 6. Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre Etat contractant, sont imposables dans cet autre Etat.

2. L'expression "biens immobiliers" a le sens que lui attribue le droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés. Les dispositions de la présente Convention relatives aux biens immobiliers s'appliquent aussi aux revenus des accessoires, du cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, des droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, de l'usufruit des biens immobiliers, des droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles, et de toute option ou droit analogue permettant d'acquérir des biens immobiliers. Les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation ou de la jouissance directes, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Lorsque la propriété d'actions ou d'autres parts sociales dans une société donne au propriétaire de ces actions ou parts sociales un droit de jouissance sur des biens immobiliers appartenant à la société, les revenus provenant de l'exploitation ou de la jouissance directes, de la location ou de l'affermage ainsi que de toute autre forme d'exploitation de ce droit de jouissance sont imposables dans l'Etat contractant où ces biens immobiliers sont situés.

5. Les dispositions des paragraphes 1, 3 et 4 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre Etat mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et agissant en toute indépendance.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'Etat où est situé cet établissement stable, soit ailleurs, mais à l'exclusion des dépenses qui, en vertu de la législation de cet Etat, ne pourraient pas être admises en déduction dans le chef d'une entreprise dudit Etat.

4. S'il est d'usage, dans un Etat contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche cet Etat contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage; la méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes contenus dans le présent article.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait qu'il a simplement acheté des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8. Navigation maritime et aérienne

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

Article 9. Entreprises associées

1. Lorsque

- a) une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou que
 - b) les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant, et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées, qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un Etat contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet Etat - et impose en conséquence - des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre Etat contractant a été imposée dans cet autre Etat, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier Etat si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre Etat procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices.

Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la présente Convention et, si c'est nécessaire, les autorités compétentes des Etats contractants se consultent.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

- a) 5 pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société qui détient directement au moins 25 pour cent du capital de la société qui paie les dividendes;

- b) 15 pour cent du montant brut des dividendes, dans tous les autres cas.

Le présent paragraphe n'affecte pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme "dividendes" employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de mine, parts de fondateur ou autres parts bénéficiaires à l'exception des créances, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'Etat dont la société distributrice est un résident.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

5. Lorsqu'une société qui est un résident d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre Etat ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre Etat, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et payés à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des intérêts est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 pour cent du montant brut des intérêts.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2 :

a) les intérêts provenant d'un Etat contractant et dont le bénéficiaire effectif est le Gouvernement de l'autre Etat contractant, y compris ses subdivisions politiques et ses collectivités locales, la Banque Centrale ou toute institution financière dont le capital est entièrement détenu par ce Gouvernement, de même que les intérêts payés en raison d'un prêt garanti ou assuré par ce Gouvernement, cette subdivision ou collectivité ou une institution publique agissant dans le cadre de la promotion des exportations et agréée d'un commun accord par les autorités compétentes des deux Etats contractants, sont exemptés d'impôt dans le premier Etat;

b) les intérêts provenant d'un Etat contractant sont exemptés d'impôt dans cet Etat si le bénéficiaire effectif de ces intérêts est une entreprise de l'autre Etat contractant, et si les intérêts sont payés en raison d'une dette résultant de la vente à crédit par une entreprise de cet autre Etat de marchandises, ou d'un équipement industriel, commercial ou scientifique à une entreprise du premier Etat, sauf lorsque la vente ou la dette est contractée entre personnes liées.

4. Le terme "intérêts" employé dans le présent article désigne les revenus des créanciers de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Cependant, ce ter-

me ne comprend pas, au sens du présent article, les pénalisations pour paiement tardif ni les intérêts traités comme des dividendes en vertu de l'article 10.

5. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les intérêts, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

6. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lequel la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supporte la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'Etat où l'établissement stable, ou la base fixe, est situé.

7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant d'un Etat contractant et payées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces redevances sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des redevances est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 5 pour cent du montant brut des redevances payées pour l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique;

b) 10 pour cent du montant brut des redevances dans tous les autres cas.

3. Le terme "redévances" employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques et les films ou bandes enregistrées pour la radio ou la télévision, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ainsi que pour l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique et pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant

d'où proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lequel le contrat donnant lieu au paiement des redevances a été conclu et qui supporte la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'Etat où l'établissement stable, ou la base fixe, est situé.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers auxquels s'appliquent les dispositions de l'article 6, et qui sont situés dans l'autre Etat contractant, sont imposables dans cet autre Etat.

2. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation d'actions d'une société dont les actifs consistent exclusivement ou principalement en biens immobiliers auxquels s'appliquent les dispositions de l'article 6, et qui sont situés dans l'autre Etat contractant, sont imposables dans cet autre Etat.

3. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou de biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat.

4. Les gains qu'une entreprise d'un Etat contractant tire de l'aliénation de navires ou aéronefs exploités en trafic international par cette entreprise, ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs, ne sont imposables que dans cet Etat.

5. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2, 3 et 4 ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

Article 14. Professions indépendantes

1. Les revenus qu'une personne physique qui est un résident d'un Etat contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que ce résident ne dispose de façon habituelle dans l'autre Etat contractant d'une base fixe pour l'exercice de ses activités. S'il dispose d'une telle base fixe, les revenus sont imposables dans l'autre Etat contractant mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cette base fixe. A cet effet, lorsqu'une personne physique qui est un résident d'un Etat contractant séjourne dans l'autre Etat contractant pendant une période ou des périodes excédant au total 183 jours durant toute période de douze mois consécutifs commençant ou se terminant durant l'année fiscale considérée, cette personne est considérée comme disposant de façon habituelle dans cet autre Etat d'une base fixe pour cette année fiscale ou ces années fiscales et les revenus tirés des activités visées ci-dessus qui sont exercées dans cet autre Etat sont imputables à cette base fixe.

2. L'expression "profession libérale" comprend notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18, et 19, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat si :

a) le bénéficiaire séjourne dans l'autre Etat pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours durant toute période de douze mois consécutifs commençant ou se terminant durant l'année fiscale considérée, et

b) les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre Etat, et

c) la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international par une entreprise d'un Etat contractant sont imposables dans cet Etat.

Article 16. Tantièmes

1. Les tantièmes, jetons de présence et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de sur-

veillance ou d'un organe analogue d'une société qui est un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, les rémunérations que les intéressés reçoivent en une autre qualité sont imposables, suivant le cas, conformément aux dispositions de l'article 14 ou de l'article 15.

Article 17. Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre Etat contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou qu'un musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre Etat.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, dans l'Etat contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas aux revenus qu'un artiste du spectacle ou un sportif tire d'activités exercées dans un Etat contractant, si le séjour dans cet Etat est financé exclusivement ou principalement au moyen de fonds publics d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants ou de leurs subdivisions politiques ou collectivités locales. Dans ce cas, les revenus ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont l'artiste du spectacle ou le sportif est un résident.

Article 18. Pensions

1. Sous réserve des dispositions de l'article 19, paragraphe 2, les pensions et autres rémunérations similaires, payées à un résident d'un Etat contractant au titre d'un emploi antérieur, ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Toutefois, les pensions et autres allocations, périodiques ou non, payées en exécution de la législation sociale d'un Etat contractant sont imposables dans cet Etat. Cette disposition s'applique aussi aux pensions et allocations payées dans le cadre d'un régime général organisé par un Etat contractant en vue d'assurer le bien-être social.

Article 19 Fonctions publiques

1. a) Les salaires, traitements et autres rémunérations similaires, autres que les pensions, payés par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne physique, au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision ou collectivité, ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces salaires, traitements et autres rémunérations similaires ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si les services sont rendus dans cet Etat et si la personne physique est un résident de cet Etat qui :

- (i) possède la nationalité de cet Etat, ou
- (ii) n'est pas devenu un résident de cet Etat à seule fin de rendre les services.

2. a) Les pensions payées par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique, au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision ou collectivité, ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces pensions ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si la personne physique est un résident de cet Etat et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des articles 15, 16, et 18 s'appliquent aux salaires, traitements et autres rémunérations similaires ainsi qu'aux pensions payés au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Article 20. Etudiants

Les sommes qu'un étudiant, un apprenti ou un stagiaire qui est, ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant, un résident de l'autre Etat contractant et qui séjourne dans le premier Etat à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet Etat, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet Etat.

Article 21. Activités en mer

1. Les dispositions du présent article s'appliquent nonobstant les dispositions des articles 4 à 20 de la présente Convention.

2. Aux fins du présent article, l'expression "activités en mer" désigne toute activité exercée en mer dans un Etat contractant et qui a trait à l'exploration ou à l'exploitation du lit de la mer, du sous-sol marin et de leurs ressources naturelles situés dans cet Etat.

3. Une personne qui est un résident d'un Etat contractant et qui exerce des activités en mer dans l'autre Etat contractant est considérée, sous réserve du paragraphe 4, comme exerçant une activité industrielle ou commerciale dans cet autre Etat par l'intermédiaire d'un établissement stable ou d'une base fixe y située.

4. Les dispositions du paragraphe 3 ne s'appliquent pas lorsque les activités en mer sont exercées durant une période ou des périodes n'excédant pas au total 30 jours durant toute période de douze mois consécutifs commençant ou se terminant durant l'année fiscale considérée.

Pour calculer la limite de 30 jours dont question ci-dessus :

a) lorsqu'une personne qui est un résident d'un Etat contractant et qui exerce des activités en mer dans l'autre Etat contractant est associée à une autre personne qui exerce des activités en mer de même nature dans cet autre Etat, la durée des activités des deux personnes est cumulée, sauf dans la mesure où ces activités sont exercées en même temps;

b) une personne est considérée comme associée à une autre personne si l'une d'elles participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital de l'autre ou si une tierce personne ou des tierces personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital de la première et de la seconde personne.

5. Les bénéfices qu'un résident d'un Etat contractant tire du transport de fournitures ou de personnel vers un lieu, ou entre des lieux, où des activités en mer sont exercées dans l'autre Etat contractant, ou de l'exploitation de remorqueurs et autres bâtiments qui est accessoire à de telles activités, ne sont imposables que dans le premier Etat.

6. Les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans le cadre d'activités en mer dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat, dans la mesure où l'emploi est exercé en mer dans ledit autre Etat. Toutefois, ces rémunérations ne sont imposables que dans le premier Etat si l'emploi est exercé pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre Etat et durant une période ou des périodes n'excédant pas au total 30 jours au cours de toute période de douze mois consécutifs commençant ou se terminant durant l'année fiscale considérée.

7. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation :

- a) de droits d'exploration ou d'exploitation; ou
- b) de biens situés dans l'autre Etat contractant et utilisés dans le cadre des activités en mer exercées dans cet autre Etat; ou
- c) d'actions dont la valeur, ou la plus grande partie de la valeur, provient directement ou indirectement de tels droits ou de tels biens ou de tels droits et biens; sont imposables dans cet autre Etat.

Dans le présent paragraphe, l'expression "droits d'exploration ou d'exploitation" désigne les droits portant sur les actifs produits par des activités en mer exercées dans l'autre Etat contractant ainsi que les droits ouvrant un intérêt dans de tels actifs et les droits prévoyant un avantage résultant de ces actifs.

Article 22. Autres revenus

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers tels qu'ils sont définis à l'article 6, paragraphe 2, lorsque le bénéficiaire de tels revenus, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des revenus s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant les cas, sont applicables.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention et qui proviennent de l'autre Etat contractant sont aussi imposables dans cet autre Etat.

Chapitre IV.- Méthodes Pour Eliminer la Double Imposition

Article 23. Elimination de la double imposition

1. En ce qui concerne la Lituanie, la double imposition est évitée de la manière suivante : lorsqu'un résident de la Lituanie reçoit des revenus qui, conformément à la présente Convention, sont imposables en Belgique, la Lituanie, à moins que son droit interne ne prévoie un régime plus favorable, accorde, sur l'impôt qu'elle perçoit sur les revenus de ce résident, une déduction d'un montant égal à l'impôt sur le revenu payé en Belgique sur ces revenus.

Toutefois, cette déduction ne peut excéder la fraction de l'impôt lituanien sur le revenu, calculé avant déduction, correspondant aux revenus imposables en Belgique.

2. En ce qui concerne la Belgique, la double imposition est évitée de la manière suivante :

a) Lorsqu'un résident de la Belgique reçoit des revenus qui sont imposés en Lituanie conformément aux dispositions de la présente Convention, à l'exception de celles des articles 10, paragraphe 2, 11, paragraphes 2 et 7, et 12, paragraphes 2 et 6, la Belgique exempte de l'impôt ces revenus, mais elle peut, pour calculer le montant de ses impôts sur le reste du revenu de ce résident, appliquer le même taux que si les revenus en question n'avaient pas été exemptés.

b) Sous réserve des dispositions de la législation belge relatives à l'imputation sur l'impôt belge des impôts payés à l'étranger, lorsqu'un résident de la Belgique reçoit des éléments de revenu qui sont compris dans son revenu global soumis à l'impôt belge et qui consistent en dividendes imposables conformément à l'article 10, paragraphe 2, et non exemptés d'impôt belge en vertu du c) ci-après, en intérêts imposables conformément à l'article 11, paragraphes 2 ou 7, ou en redevances imposables conformément à l'article 12, paragraphes 2 ou 6, l'impôt lituanien perçu sur ces revenus est imputé sur l'impôt belge afférent auxdits revenus.

c) Les dividendes au sens de l'article 10, paragraphe 3, qu'une société qui est un résident de la Belgique reçoit d'une société qui est un résident de la Lituanie sont exemptés de l'impôt des sociétés en Belgique, dans les conditions et limites prévues par la législation belge.

d) Lorsque, conformément à la législation belge, des pertes subies par une entreprise exploitée par un résident de la Belgique dans un établissement stable situé en Lituanie ont été effectivement déduites des bénéfices de cette entreprise pour son imposition en Belgique, l'exemption prévue au a) ne s'applique pas en Belgique aux bénéfices d'autres périodes imposables qui sont imputables à cet établissement, dans la mesure où ces bénéfices ont aussi été exemptés d'impôt en Lituanie en raison de leur compensation avec lesdites pertes.

Chapitre V. - Dispositions Spéciales

Article 24. Non-discrimination

1. Les nationaux d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre Etat qui se trouvent dans la même situation, notamment au regard de la résidence. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'article 1, aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

2. Les apatrides qui sont des résidents d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'un ou l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de l'Etat concerné qui se trouvent dans la même situation, notamment au regard de la résidence.

3. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant n'est pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre Etat qui exercent la même activité. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un Etat contractant à accorder aux résidents de l'autre Etat contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

4. A moins que les dispositions de l'article 9, paragraphe 1, de l'article 11, paragraphe 7 ou de l'article 12, paragraphe 6, ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres dépenses payés par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier Etat.

5. Les entreprises d'un Etat contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant, ne sont soumises dans le premier Etat à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier Etat.

6. Les dispositions du présent article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 25. Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un Etat contractant ou par les deux Etats contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève de l'article 24, paragraphe , à celle de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans les trois ans qui suivent la première notification de la mesure qui entraîne une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la Convention. L'accord est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des Etats contractants.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants se concertent au sujet des mesures administratives nécessaires à l'exécution des dispositions de la Convention et notamment au sujet des justifications à fournir par les résidents de chaque Etat contractant pour bénéficier dans l'autre Etat des exemptions ou réductions d'impôts prévues à cette Convention.

5. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord au sens des paragraphes précédents.

Article 26. Echange de renseignements

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles de la législation interne des Etats contractants relative aux impôts visés par la Convention dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par l'article 1. Les renseignements reçus par un Etat contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la Convention, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent faire état de ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation :

- a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;
- b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat contractant;
- c) de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 27. Assistance au recouvrement

1. Les Etats contractants s'engagent à se prêter mutuellement assistance aux fins de recouvrer les impôts dus par un contribuable, dans la mesure où le montant de ceux-ci a été

établi de manière définitive conformément à la législation de l'Etat contractant qui introduit la demande d'assistance.

2. Lorsqu'un Etat contractant introduit une demande en vue du recouvrement d'impôts par l'autre Etat contractant, cet autre Etat recouvre lesdits impôts conformément à la législation applicable au recouvrement de ses propres impôts et comme si les impôts faisant l'objet de la demande étaient ses propres impôts; ces créances fiscales ne jouissent toutefois d'aucun privilège dans l'autre Etat contractant.

3. Toute demande d'assistance au recouvrement introduite par un Etat contractant est accompagnée de l'attestation requise par la législation de cet Etat aux fins de certifier que les impôts dus par le contribuable sont établis de manière définitive.

4. Lorsque la créance fiscale d'un Etat contractant n'est pas établie de manière définitive parce qu'elle est susceptible de recours, cet Etat peut, en vue de préserver ses recettes, demander à l'autre Etat contractant de prendre pour son compte les mesures conservatoires que cet autre Etat peut prendre en vertu de sa législation. Si cet autre Etat accepte cette demande, il prend les mêmes mesures conservatoires que si les impôts dus au premier Etat étaient ses propres impôts.

5. Un Etat contractant n'introduit une requête conformément aux paragraphes 3 ou 4 que dans la mesure où le contribuable redevable des impôts ne dispose pas dans cet Etat de biens suffisants pour garantir le recouvrement des impôts dus.

6. L'Etat contractant qui recouvre un impôt conformément aux dispositions du présent article transfère immédiatement à l'Etat contractant pour le compte duquel l'impôt a été recouvré le montant ainsi recouvré sous déduction, s'il échet, du montant des frais extraordinaires visés au paragraphe 7, b).

7. A moins que les autorités compétentes des deux Etats contractants en aient convenu autrement, il est entendu que,

a) les frais ordinaires exposés par un Etat contractant en vue de fournir une assistance sont supportés par cet Etat;

b) les frais extraordinaires exposés par un Etat contractant en vue de fournir une assistance sont supportés par l'autre Etat et doivent être payés par cet autre Etat quel que soit le montant recouvré pour son compte.

Dès qu'un Etat contractant prévoit que des frais extraordinaires pourraient être exposés, il en avise l'autre Etat contractant et indique le montant estimé de ces frais.

8. Dans le présent article, le terme "impôts" désigne les impôts auxquels s'applique la Convention et comprend les intérêts et amendes s'y rapportant.

9. Les dispositions de l'article 26, paragraphe 1, concernant le caractère secret et l'usage des renseignements échangés s'appliquent également à tout renseignement qui est fourni, en vertu du présent article, à l'autorité compétente d'un Etat contractant.

Article 28. Membres des missions diplomatiques et postes consulaires

Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux priviléges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques ou des postes consulaires

en vertu soit des règles générales du droit des gens, soit des dispositions d'accords particuliers.

Article 29. Limitation des avantages

Une personne qui est un résident d'un Etat contractant et qui tire des revenus de l'autre Etat contractant ne peut pas bénéficier des exemptions ou réductions d'impôt normalement prévues à la présente Convention, lorsque le but principal ou l'un des buts principaux de toute personne concernée par la création ou la cession de ces éléments de revenus, était de tirer avantage des dispositions de la présente Convention.

Pour l'application du présent article, l'autorité compétente qualifiée ou les autorités compétentes qualifiées ont le droit de prendre en considération, entre autres facteurs, le montant et la nature des revenus, les circonstances dans lesquelles les revenus ont été recueillis, l'intention réelle des parties à la transaction, ainsi que l'identité et la résidence des personnes qui, en droit ou en fait, directement ou indirectement, sont les bénéficiaires effectifs des revenus ou contrôlent les personnes qui sont des résidents de l'Etat (des Etats) contractant(s) et qui sont concernées par le paiement ou l'encaissement de tels revenus.

Chapitre VI - Dispositions Finales

Article 30 Entrée en vigueur

1. Les Gouvernements des Etats contractants se notifieront l'accomplissement des procédures constitutionnelles requises pour l'entrée en vigueur de la présente Convention.

2. La Convention entrera en vigueur à la date de la seconde des notifications visées au paragraphe 1, et ses dispositions s'appliqueront dans les deux Etats contractants:

a) en ce qui concerne les impôts retenus à la source, aux revenus recueillis à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention;

b) aux autres impôts établis sur les revenus de toute année fiscale commençant à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention.

Article 31. Dénonciation

La présente Convention demeurera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncée par un Etat contractant. Chacun des Etats contractants pourra la dénoncer par écrit et par la voie diplomatique au moins six mois avant la fin de toute année civile. Dans ce cas, la Convention cessera de s'appliquer dans les deux Etats contractants :

a) en ce qui concerne les impôts retenus à la source, aux revenus recueillis à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de la dénonciation;

b) aux autres impôts établis sur les revenus de toute année fiscale commençant à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de la dénonciation.

En Foi de Quoi, les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé la présente Convention.

Fait à Bruxelles, le 26 novembre 1998, en double exemplaire, en langues lituanienne, néerlandaise, française et anglaise, les quatre textes faisant également foi. Le texte en langue anglaise prévaudra en cas de divergence d'interprétation.

Pour le Gouvernement du Royaume de Belgique:

E. DERYCKE
Ministre des Affaires Etrangères

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie:

A. SAUDARGAS
Ministre des Affaires Etrangères

PROTOCOLE

Au moment de procéder à la signature de la Convention entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement du Royaume de Belgique tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu, les sous-signés sont convenus des dispositions suivantes qui font partie intégrante de la Convention.

1. Ad Article 4, paragraphe 3

Il est entendu que la seconde phrase du paragraphe 3 ne peut être interprétée comme empêchant un Etat contractant d'éliminer la double imposition conformément à l'article 23 en ce qui concerne les personnes visées à l'article 4, paragraphe 3.

2. Ad Article 6, paragraphe 2

Il est entendu que l'expression "paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles" comprend également les paiements variant en fonction de la production de telles ressources.

3. Ad Article 6, paragraphe 3, et Article 13, paragraphe 1

Il est entendu que tous les revenus et gains provenant de l'aliénation de biens immobiliers sont imposables dans l'Etat contractant où les biens immobiliers sont situés.

4. Ad Article 7, paragraphes 1 et 2

Lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant vend des marchandises ou exerce une activité industrielle ou commerciale dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, les bénéfices de cet établissement stable ne sont pas déterminés sur la base du montant total reçu par l'entreprise mais seulement sur la base de la rémunération qui est imputable à l'activité réelle de l'établissement stable concernant ces ventes ou cette activité.

Toutefois, les bénéfices tirés de la vente de marchandises de nature identique ou analogue à celles qui sont vendues par l'intermédiaire de cet établissement stable, ou d'autres activités commerciales de nature identique ou analogue à celles qui sont exercées par l'intermédiaire de cet établissement stable, peuvent être considérées comme étant imputables à cet établissement stable s'il est établi que la vente ou les activités ont été organisées de manière à éviter l'imposition dans l'Etat où l'établissement stable est situé.

5. Ad Article 10, paragraphe 3

Le terme "dividendes" comprend également les revenus - même attribués sous la forme d'intérêts - soumis au même régime que les revenus d'actions par la législation de l'Etat dont la société débitrice est un résident.

6. Ad Article 12

Si, dans une Convention préventive de la double imposition conclue avec un Etat tiers qui, à la date de signature de la présente Convention, est membre de l'Organisation de Coopération et de Développement Economiques (OCDE), la Lituanie accepte, après cette date, d'exclure des droits ou des biens de la définition contenue au paragraphe 3, ou d'ex-

empter d'impôt lituanien les redevances provenant de la Lituanie , ou de limiter les taux d'impôt prévus au paragraphe 2, cette définition, cette exemption ou ce taux réduit s'appliqueront automatiquement comme s'ils avaient été prévus respectivement au paragraphe 3 ou au paragraphe 2.

7. Ad Article 12, paragraphe 3

Il est entendu que l'expression "informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique" doit être interprétée selon le Commentaire sur le paragraphe 2 de l'article 12 du modèle de convention fiscale concernant le revenu et la fortune.

8. Ad Article 13, paragraphe 2

Aux fins du paragraphe 2, il est entendu que les gains provenant de l'aliénation d'actions ne sont imposables dans un Etat contractant que dans la mesure où la valeur de ces actions provient directement ou indirectement de biens immobiliers situés dans cet Etat.

9. Ad Article 15, paragraphe 2

Il est entendu que les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant tire de son activité personnelle en tant qu'associé dans une société, autre qu'une société par actions, qui est un résident de l'autre Etat contractant, sont imposables conformément aux dispositions de l'article 15, comme s'il s'agissait de rémunérations qu'un employé tire d'un emploi salarié et comme si l'employeur était la société.

10. Ad Article 21, paragraphe 7

Il est entendu que les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation d'actions visées au paragraphe 7, c) sont imposables dans l'autre Etat contractant dans la mesure où la valeur de ces actions provient directement ou indirectement de droits ou de biens visés au paragraphe 7, c).

En Foi de Quoi, les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé le présent Protocole.

Fait à Bruxelles, le 26 novembre 1998, en double exemplaire, en langues lituanienne, néerlandaise, française et anglaise, les quatre textes faisant également foi. Le texte en langue anglaise prévaudra en cas de divergence d'interprétation.

Pour le Gouvernement du Royaume de Belgique:

E. DERYCKE
Ministre des Affaires Etrangères

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie:

A. SAUDARGAS
Ministre des Affaires Etrangères

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

**BELCIJOS KARALYSTĖS VYRIAUSYBĖS
IR LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

SUTARTIS

**DĖL PAJAMŲ DVIGUBO APMOKESTINIMO
IR FISKALINIŲ PAŽEIDIMŲ IŠVENGIMO**

Belgijos Karalystės Vyriausybė ir Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

siekdamos sudaryti Sutartį dėl pajamų dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių pažeidimų išvengimo, susitarė:

I. SUTARTIES TAIKYSMO SRITIS

1 straipsnis

ASMENYS, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

Ši Sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos arba abiejų Susitarančiųjų Valstybių rezidentai.

2 straipsnis

MOKESČIAI, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

1. Ši Sutartis taikoma pajamų mokesčiams, kuriuos ima Susitarančioji Valstybė arba jos politinis padalinys ar vietos valdžia, nepriklausomai nuo to, kokiui būdu jie imami.

2. Pajamų mokesčiais laikomi visi mokesčiai, kurie imami nuo visų pajamų arba nuo pajamų dalies, išskaitant mokesčius nuo prieaugio pajamų, gaunamų iš kilnojamojo ar nekilnojamojo turto perleidimo, taip pat mokesčius nuo kapitalo vertės padidėjimo.

3. Dabar esantys mokesčiai, kurieems taikoma ši Sutartis, yra būtent šie:

a) Lietuvos atveju:

- (i) juridinių asmenų pelno mokesčis,
- (ii) fizinių asmenų pajamų mokesčis

(toliau vadinami "Lietuvos mokesčiu");

b) Belgijos atveju:

- (i) fizinių asmenų pajamų mokesčis,
- (ii) korporacijų pajamų mokesčis,
- (iii) juridinių asmenų pajamų mokesčis,
- (iv) nerezidentų pajamų mokesčis,
- (v) papildomai įnašai krizių atvejams,
išskaitant išankstines įmokas, nuo šių mokesčių ir išankstinių įmokų imamas papildomas įmokas bei fizinių asmenų pajamų mokesčio priedus,

(toliau vadinami "Belgijos mokesčiu").

4. Sutartis taip pat taikoma bet kokiems identiškiems arba iš esmės panašiems mokesčiams, pradžiems imti po Sutarties pasirašymo dienos ir imamiems kartą su dabar esančiais mokesčiais arba vietoje jų. Susitarančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys praneša vieni kitiemis apie bet kokius žymius pakeitimus atitinkamuose jų mokesčių įstatymuose.

II. DEFINICIJOS

3 straipsnis

BENDROS DEFINICIJOS

1. Šios Sutarties tikslams, jeigu kontekstas nereikalauja kitaip:

- a) savoka "Lietuva" reiškia Lietuvos Respubliką, o ją vartojant geografine prasme - Lietuvos Respublikos teritoriją ir bet kokį kitą su Lietuvos Respublikos teritoriniais vandenimis besiribojančią plotą, kuriame Lietuva pagal Lietuvos Respublikos įstatymus ir tarptautinę teisę gali naudotis teisėmis iš jūros dugnų ir jos nuogulais bei jų gamtiniais ištekliais;
- b) savoka "Belgija" reiškia Belgijos Karalystę; vartojant geografine prasme, ji reiškia Belgijos Karalystės teritoriją, išskaitant teritorinę jūrą ir bet kokį kitą jūroje ar oro erdvėje esantį plotą, kuriame Belgijos Karalystė pagal tarptautinę teisę naudojasi suvereniomis teisėmis ar savo jurisdikcija;
- c) savokos "Susitarančioji Valstybė" ir "kitą Susitarančioji Valstybė" reiškia Lietuvą arba Belgiją, kaip to reikalauja kontekstas;
- d) savoka "asmuo" apima fizinį asmenį, kompaniją ir bet kokią kitą asmenų organizaciją;
- e) savoka "kompanija" reiškia bet kokią korporacinię organizaciją arba bet kokį vieneta, kuris mokesčių tikslams laikomas korporacine organizacija;
- f) savokos "Susitarančiosios Valstybės įmonė" ir "kitos Susitarančiosios Valstybės įmonė" atitinkamai reiškia įmonę, priklausanti Susitarančiosios Valstybės rezidentui, ir įmonę, priklausanti kitos Susitarančiosios Valstybės rezidentui;
- g) savoka "tarptautiniai pervežimai" reiškia bet kokius pervežimus jūrų laivu ar orlaiviu, kuriuos vykdo Susitarančiosios Valstybės įmonė, išskyrus atvejus, kai jūrų laivas ar orlaivis kursuoja tiktais tarp vietovių, esančių kitoje Susitarančiojoje Valstybėje;

- h) savoka "kompetentingas asmuo" reiškia:
- (i) Lietuvos atveju - finansų ministra arba jo igaliotą atstovą;
 - (ii) Belgijos atveju - finansų ministra arba jo igaliotą atstovą;
- i) savoka "nacionalas" reiškia:
- (i) bet koki fizinių asmenių turinčių Susitarančiosios Valstybės pilietybę,
 - (ii) bet koki juridinių asmenių, bendrijų ar asociacijų, tokų savo statusą įgijusius pagal Susitarančiojoje Valstybėje galiojančius įstatymus,
 - (iii) Lietuvos atveju - individualią (personalinę) įmonę.

2. Susitarančiajai Valstybei bet kuriuo metu taikant Sutartį bet kokia joje neapibrėžta savoka, jeigu kontekstas nereikalauja kitaip, turi tokią reikšmę, kokią ji tuo metu turi pagal tos Valstybės įstatymus mokesčių, kuriems taikoma Sutartis, tikslams; bet kokia reikšmę, nustatyta taikomuose tos Valstybės mokesčių įstatymuose, turi prioritetą prieš reikšmę, kuri šiai savokai suteikiama pagal kitus tos Valstybės įstatymus.

4 straipsnis

REZIDENTAS

1. Šios Sutarties tikslams savoka "Susitarančiosios Valstybės rezidentas" reiškia bet kokį asmenį, kuris pagal tos Valstybės įstatymus apmokestinamas joje jo nuolatinės gyvenamosioms vietas, būvimo vietas, vadovybės būvimo vietas, inkorporacijos vietas arba bet kokie kito panašaus požymio pagrindu. Savoka taip pat apima pačią Valstybę, jos politinius padalinius ir vietas valdžią. Bet ši savoka neapima jokio asmens, kuris toje Valstybėje apmokestinamas tik todėl, kad toje Valstybėje turi pajamų šaltinių.

2. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas fizinis asmuo yra abiejų Susitarančiuų Valstybių rezidentas, jo statusas apibrėžiamas taip:

- a) jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurioje jis savo dispozicijoje turi pastovią gyvenamąją vietą; jeigu jis savo dispozicijoje turi pastovią gyvenamąją vietą abiejose Valstybėse, tai laikomas rezidentu tik tos Valstybės, su kuria turi glaudesnius asmeninius ir ekonominius ryšius (gyvybinių interesų centras);
- b) jeigu negalima nustatyti Valstybės, kurioje yra jo gyvybinių interesų centras, arba jeigu jis nei vienoje Valstybėje neturi pastovios gyvenamosioms vietas, tai laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurioje jis paprastai gyvena;
- c) jeigu jis paprastai gyvena abiejose Valstybėse arba negyvena nei vienoje jų, tai laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurios nacionalas jis yra;

- d) jeigu jis yra nacionalas abiejų Valstybių arba nėra nei vienos jų, tai Susitarančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys sprendžia šį klausimą abipusiu susitarimu.
3. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas asmuo, bet ne fizinis asmuo, yra abiejų Susitarančiųjų Valstybių rezidentas, tai Susitarančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys stengiasi išspręsti šį klausimą abipusiu susitarimu. Jeigu tokio susitarimo nėra, tai toks asmuo nėra laikomas nė vienos Susitarančiosios Valstybės rezidentu Sutarties teikiamų lengvaičių pasinaudojimo tikslams.

5 straipsnis

NUOLATINĖ BUVEINĖ

1. Šios Sutarties tikslams savyoka "nuolatinė buveinė" reiškia pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, per kurią vykdoma visa įmonės komercinė-ūkinė veikla arba jos dalis.
2. Savyoka "nuolatinė buveinė" pirmiausia apima:
- vadovybės būvimo vietą,
 - filialą,
 - įstaigą,
 - gamyklą,
 - dirbtuvę ir
 - kasyklą, naftos ar dujų gręžinių, karjerą arba bet kokią kitą gaminių ištaklių gavybos vietą.
3. Statybos teritorija, statybos, surinkimo ar įrangos objektas arba su tuo susijusi priežiūros ar konsultacinių veiklų tik tada yra nuolatinė buveinė, jeigu tokia aikštėlė, objektas ar veikla egzistuoja ilgesnį negu devynių mėnesių laikotarpi.
4. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, laikoma, kad savyoka "nuolatinė buveinė" neapima:
- įrangos naudojimo tiktais įmonei priklausantiesiems gaininiams ar prekėms sandėliuoti, eksponuoti ar pristatyti,
 - įmonei priklausantiesiems gaininių ar prekių atsargų, skirtų tiktais sandėliuoti, eksponuoti ar pristatyti, laikymo,

- c) įmonėi priklausančių gaminijų ar prekių atsargų, skirtų tiktais apdoroti kitoje įmonėje, laikymo,
- d) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietas, naudojamos tiktais įmonėi skirtiems gaminiam ar prekėms įsigyti arba jai skirtai informacijai rinkti, laikymo,
- e) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietas, naudojamos tiktais bet kokiai kitai pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio įmonėi skirtai veiklai vykdyti, laikymo,
- f) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietas, naudojamos tiktais a) - e) punktuose išvardytos veiklos bet kokiam deriniui, laikymo su sąlyga, kad visa pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietas veikla, kurią apsprendžia tokis derinys, yra pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio.

5. Neatsižvelgiant į 1 ir 2 paragrafų nuostatas, jeigu asmuo - bet ne tokis, kuris turi nepriklausomo agento statusą ir kuriam taikomas 6 paragrafas, - dirba įmonės vardu ir turi įgaliojamą įmonės vardu sudaryti sutartis Susitarančiojoje Valstybėje ir tuo įgaliojimu nuolatos naudojasi, tai ta įmonė laikoma turinčia toje Valstybėje nuolatinę buveinę bet kokiai veiklai, kurių tas asmuo atlieka šiai įmonei, jeigu tokio asmens veikla neapsiriboją 4 paragraise nurodyta veikla, kuri gali būti atliekama net per pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, bet dėl to ši pastovi komercinės-ūkinės veiklos vieta, remiantis to paragrafo nuostatomis, netampa nuolatinę buveinę.

6. Įmonė nelaikoma turinčia Susitarančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę, kai ji toje Valstybėje tik užsiima komercine-ūkinė veikla per brokerį, komisionierių arba bet kokį kitą nepriklausomo agento statusą turintį asmenį, jeigu tokie asmenys veikia savo įprastinės komercinės-ūkinės veiklos ribose. Tačiau kai visa ar beveik visa tokio agento veikla atliekama tos įmonės vardu ir kai tarp agento ir įmonės nusistovėjusios sąlygos skiriiasi nuo tų, kurios būtų tarp nepriklausomų asmenų, tokis agentas šiame paragrade nėra laikomas nepriklausomo agento statusą turinčiu asmeniu. Tokiu atveju taikomas 5 paragro nuostatos.

7. Tas faktas, kad kompanija, Susitarančiosios Valstybės rezidentė, kontroliuoja arba yra kontroliuojama kompanijos, kuri yra kitos Susitarančiosios Valstybės rezidentė arba kuri užsiima toje kitoje Valstybėje komercine-ūkinė veikla (per nuolatinę buveinę ar kokiu kitu būdu), savaime dar nereiškia, kad viena šių kompanijų yra kitos nuolatinę buveinę.

III. PAJAMŲ APMOKESTINIMAS

6 straipsnis

PAJAMOS IŠ NEKILNOJAMOJO TURTO

1. Pajamos, kurias Susitarančiosios Valstybės rezidentas gauna iš kitoje Susitarančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto (iskaitant pajamas iš žemės ūkio ar miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.
2. Savoka "nekilnojamasis turtas" turi tokią prasmę, kokia ji turi pagal tos Susitarančiosios Valstybės, kurioje minimas turtas yra, įstatymą. Šios Sutarties nuostatos, susijusios su nekilnojamuoju turtu, taip pat taikomos pajamoms iš turto, papildančio nekilnojamąjį turta, gyvulių ir įrengimų naudojamų žemės ir miškų ūkyje, teisių, kurioms taikomos bendrojo žemės nuosavybės įstatymo nuostatos, nekilnojamojo turto uzufrukto bei teisių į kintamas ar pastovias išmokas, kaip kompensaciją už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtiniai ištaklių naudojimą ar teisę jais naudotis, ir bet kokio opcionalo ar panašios teisės (įsigytį nekilnojamąjį turta, Jūrų ir upių laivai bei orlaiviai nekilnojamuoju turtu nelaikomi.
3. I paragrafo nuostatos taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet kokiui kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turta.
4. Kai kompanijos akcijų nuosavybė ar kitos korporacinės teisės kompanijoje tokiai akcijų ar korporaciinių teisių savininkui suteikia teisę naudotis kompanijos turimu nekilnojamuoju turtu, tai pajamos, gaunamos tiesiogiai naudojant, nuomojant ar kokiui kitu būdu naudojantis tokia teise, gali būti apmokestinamos toje Susitarančiojoje Valstybėje, kurioje nekilnojamasis turtas yra.
5. 1, 3 ir 4 paragrafų nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms, gaunamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo užsiimant individualia savarankiška veikla.

7 straipsnis

KOMERCINĖS-ŪKINĖS VEIKLOS PELNAS

1. Susitarančiosios Valstybės įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Valstybėje, jeigu įmonė neužsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitarančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jeigu įmonė užsiima komercine-ūkine veikla aukščiau minėtu būdu, tai įmonės pelnas gali būti apmokestinamas kitoje Valstybėje, bet tik ta jo dalis, kuri priskiriamas tai nuolatinei buveinėi.

2. Atsižvelgiant į 3 paragato nuostatas, jeigu Susitarančiosios Valstybės įmonė užsiima komercinė-ūkine veikla kitoje Susitarančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę, tai kiekvienoje Susitarančiojoje Valstybėje tai nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas, kurį ji galėtų gauti, jeigu būtų atskira ir savarankiška įmonė, užsiimanti tokia pačia ar panašia veikla tokiomis pačiomis ar panašiomis sąlygomis ir veikianti visiškai nepriklausomai.
3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama atimti išlaidas, padarytas šios nuolatinės buveinės tikslams, išskaitant valdymo ir bendras administravimo išlaidas, padarytas toje Valstybėje, kur yra nuolatinė buveinė, arba kitur, tačiau tai neapima bet kokių tokių išlaidų, kurių pagal tos Valstybės įstatymą neleidžiama atimti tos Valstybės įmonėms.
4. Jeigu Susitarančiojoje Valstybėje įprasta nuolatinei buveinei priskiriamą komercinės-ūkinės veiklos pelną nustatyti proporcingai dalijant bendrą įmonės pelną tarp įvairių jos padalinii, tai 2 paragato reikalavimai nedraudžia tai Susitarančiajai Valstybei apmokestinamajį pelną nustatyti tokiu įprastu proporcingo dalijimo metodu; tačiau proporcingo dalijimo metodas turi būti toks, kad rezultatas atitiktų šiame straipsnyje išdėstytais principus.
5. Nuolatinei buveinei nepriskiriamas joks pelnas, jeigu ta nuolatinė buveinė tik perka įmonėi gaminius ar prekes.
6. Ankstesnių paragrafų tikslams pelnas, priskiriamas nuolatinei buveinei, kiekvienais metais nustatomas tokiu pačiu būdu, jeigu neatširanda svarios ir pakankamos priežasties daryti kitaip.
7. Kai pelnas apima pajamų rūšis, kurios aptariamos atskirai kituose šios Sutarties straipsniuose, tų straipsnių nuostatomis šio straipsnio nuostatos netaikomos.

8 straipsnis

JŪRŲ LAIVININKYSTĖ IR ORO TRANSPORTAS

1. Susitarančiosios Valstybės įmonės pelnas, gaunamas naudojant jūrų laivus ar orlaivius tarptautiniams pervežimams, apmokestinamas tik toje Valstybėje.
2. I paragato nuostatos taip pat taikomos pelnui, gaunamam dalyvaujant puole, bendroje komercinėje-ūkinėje veikloje ar tarptautinėje agentūroje.

9 straipsnis

ASOCIUOTOS ĮMONĖS

1. Tuo atveju,

- a) kai Susitarančiosios Valstybės įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja kitos Susitarančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale arba
- b) kai tie patys asmenys tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja Susitarančiosios Valstybės įmonės ir kitos Susitarančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale

ir kai kiekvienu atveju tarp tų dviejų įmonių yų komerciniuose ar finansiniuose santykiuose sukuriamas arba nusistovi kitokios sąlygos, negu būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada bet koks pelnas, kuris, jeigu nebūtų tokią sąlygą, būtų priskiriama vienai iš tų įmonių, bet dėl nusistovėjusių sąlygų jai nepriskiriama, gali būti išskaitomas į tos įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.

2. Jeigu Susitarančioji Valstybė iškaito į tos Valstybės įmonės pelną - ir atitinkamai apmokestina - pelną, kuris buvo apmokestintas kaip kitos Susitarančiosios Valstybės įmonės pelnas toje kitoje Valstybėje, ir taip iškaitytas pelnas yra pelnas, kuris būtų priskirtas pirma minėtos Valstybės įmonei, jeigu tarp tų dviejų įmonių būtų sukurtos tokios sąlygos kaip tarp nepriklausomų įmonių, tada ta kita Valstybė atitinkamai koreguoja ten mokamo šio pelno mokesčio sumą. Nustatant tokią pataisą atsižvelgiama į kitas šios Sutarties nuostatas, o Susitarančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys reikalui esant šiuo klausimu vieni su kitais konsultuoja.

10 straipsnis

DIVIDENDAI

1. Dividendai, kuriuos kompanija, Susitarančiosios Valstybės rezidentė, moka kitos Susitarančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje Susitarančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu faktiškasis dividendų savininkas yra kitos Susitarančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokesčis negali viršyti:

- a) 5 procentų bendros dividendų sumos, jeigu faktiškasis savininkas yra kompanija, kuri tiesiogiai turi ne mažiau kaip 25 procentus dividendus mokančios kompanijos kapitalo,

b) 15 procentų bendros dividendų sumos visais kitais atvejais.

Šis paragrafas nekeičia kompanijos pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimo.

3. Šiame straipsnyje vartojama savoka "dividendai" reiškia pajamas iš akcijų, "jouissance" akcijų ar "jouissance" teisių, kalnakasybos akcijų, steigėjų akcijų arba kitų dalyvavimo pelne teisių, kurios nėra skoliniai pareikalavimai, taip pat pajamas iš kitų korporacinių teisių, kurios apmokestinamos taip pat kaip pajamos iš akcijų pagal įstatymus tos Valstybės, kurios rezidentė yra pelną skirstančioji kompanija.

4. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis dividendų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o holdingas, už kurį mokami dividendai, yra efektyviai susijęs su tokia nuolatinę buveine ar nuolatinę veiklavietę. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Kai kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, gauna pelną ar pajamas iš kitos Susitariančiosios Valstybės, ta kita Valstybė gali visiškai neapmokestinti kompanijos mokamų dividendų, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai mokami tos kitos Valstybės rezidentui arba kai holdingas, už kurį mokami dividendai, yra efektyviai susijęs su toje kitoje Valstybėje esančia nuolatine buveine ar nuolatinę veiklavietę, taip pat negali iš kompanijos nepaskirstyto pelno imti kompanijos nepaskirstyto pelno mokesčio, net jeigu mokami dividendai ar nepaskirytas pelnas, visas arba jo dalis, susideda iš pelno ar pajamų, gaunamų toje kitoje Valstybėje.

11 straipsnis

PALŪKANOS

1. Palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jos susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu faktiškasis palūkanų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokesčis negali viršyti 10 procentų bendros palūkanų sumos.

3. Neatsižvelgiant į 2 paragrafo nuostatas:

- a) palūkanos, susidarančios Susitarančiojoje Valstybėje, kurias gavo ir kurių faktiškasis savininkas yra kitos Susitarančiosios Valstybės Vyriausybė, išskaitant jos politinius padalinius ir vietas valdžią, centrinių bankų ar bet kokią finansinę instituciją, nuosavybės teise pilnai priklausanti tai Vyriausybei, arba palūkanos, mokamos už paskolą, garantuotą ar apdraustą tos Vyriausybės, padalinio ar valdžios, ar valstybinės institucijos, veikiančios pagal planą eksportui skatinti, ir dėl kurios abiejų Susitarančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys sutarė abipusiu susitarimui, atleidžiamos nuo mokesčio pirmą minėtoje Valstybėje;
- b) palūkanos, susidarančios Susitarančiojoje Valstybėje, atleidžiamos nuo mokesčio toje Valstybėje, jeigu palūkanų faktiškasis savininkas yra kitos Susitarančiosios Valstybės įmonė, o palūkanos yra mokamos už išskolinimą, atsiradusį, kai tos kitos Valstybės įmonė pardavė kreditan pirma minėtos Valstybės įmonei bet kokias prekes arba gamybinius, prekybinius ar mokslinius įrengimus, išskyrus atvejus, kai prekyba vyksta arba išskolinimas atsiranda tarp susijusių asmenų.

4. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka "palūkanas" reiškia pajamas iš bet kokios rūšies skolinių pareikalavimų, nepriklausomai nuo to, ar jie užtikrinti įkeitimu ar ne, ir nuo to, ar jie turi teisę dalyvauti skolininko pelne ar ne, o būtent pajamas iš vyriausybės vertybinių popierių ir pajamas iš obligacijų ar skolinių įsipareigojimų, išskaitant priemokas ir laimėjimus, gaunamus už tuos vertybinius popierius, obligacijas ar skolinius įsipareigojimus. Tačiau šio straipsnio tikslams sąvoka "palūkanas" neapima baudų už pavėluotus mokėjimus ar tų palūkanų, kurios 10 straipsnio tikslams laikomos dividenda.

5. 1, 2 ir 3 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis palūkanų savininkas, būdamas Susitarančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitarančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro palūkanas, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o skolinis pareikalavimas, kurio pagrindu mokamos palūkanos, efektyviai susiję su tokia nuolatine buveine ar nuolatine veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

6. Palūkanos laikomos susidarančiomis Susitarančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau jeigu palūkanas mokantis asmuo, nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra Susitarančiosios Valstybės rezidentas, turi Susitarančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, dėl kurių atsirado išskolinimas, už kurį mokamos palūkanos, ir tos palūkanos priskiriamos tokiai nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei, tada tokios palūkanos laikomos susidarančiomis toje Valstybėje, kurioje yra nuolatinę buveinę ar nuolatinę veiklavietę.

7. Jeigu tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to palūkanų suma, tenkanti skoliniam pareikalavimui, už kurį ji mokama, viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko, jeigu tokią santykį nebučia, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei minėtai sumai. Tokiu atveju išmoką perteklius lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitarančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

12 straipsnis

ATLYGINIMAI UŽ NUOSAVYBĖS TEISIŲ PERLEIDIMA

1. Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą susidarantys Susitarančiojoje Valstybėje ir mokami kitos Susitarančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą taip pat gali būti apmokestinami toje Susitarančiojoje Valstybėje, kurioje jie susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu faktiškasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas yra kitos Susitarančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokesčis negali viršyti:

- a) 5 procentų bendros atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą sumos, mokamos už gamybinių, prekybinių ar mokslių įrengimų naudojimą,
- b) 10 procentų bendros atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą sumos visais kitais atvejais.

3. Šiame straipsnyje vartojama savoka "atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą" reiškia bet kokios rūšies išmokas, gaunamas kaip kompensaciją už naudojimą ar už teisę naudotis bet kokiomis autorinėmis teisėmis literatūros, meno ar mokslo darbų srityje, išskaitant kino filmus bei filmus ar įrašus radijui ar televizijai, bet kokį patentą, prekybos ženklą, dizainą ar modelį, planą, slaptą formulę ar metodą, arba už naudojimą ar už teisę naudotis gamybiniais, prekybiniais ar moksliiais įrengimais, arba už informaciją apie gamybinię, prekybinę ar mokslinę patirtį.

4. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, būdamas Susitarančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkinė veikla kitoje Susitarančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisę arba turtas, už kuriuos mokami atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, efektyviai susiję su tokia nuolatinė buveine ar nuolatinė veiklavietė. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą laikomi susidarančiais Susitarančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau jeigu atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą mokantis asmuo, nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra Susitarančiosios Valstybės rezidentas, turi Susitarančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, dėl kurių atsirado įsipareigojimas mokėti atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą, ir tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą priskiriami tokiai nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei, tada tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą laikomi susidarančiais toje Valstybėje, kurioje yra nuolatinę buveinę ar nuolatinę veiklavietę.

6. Jeigu tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą suma, tenkanti naudojimuisi, teisei naudotis ar informacijai, už kuriuos ji mokama, viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko, jeigu tokiai santykiai nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei minėtai sumai. Tokiu atveju išmokų perteklius lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitarančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

13 straipsnis

KAPITALO PRIE AUGIO PAJAMOS

1. Prieaugio pajamos, Susitarančiosios Valstybės rezidento gaunamos iš nekilnoamojo turto, kuriam taikomos 6 straipsnio nuostatos ir kuris yra kitoje Susitarančiojoje Valstybėje, perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Prieaugio pajamos, Susitarančiosios Valstybės rezidento gaunamos iš kompanijos, kurios visus aktyvus ar didžiąją jų dalį sudaro nekilnojamasis turtas, kuriam taikomos 6 straipsnio nuostatos ir kuris yra kitoje Susitarančiojoje Valstybėje, akcijų perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

3. Prieaugio pajamos, gaunamos iš kilnoamojo turto, kuris yra Susitarančiosios Valstybės įmonės kitoje Susitarančiojoje Valstybėje turimos nuolatinės buveinės turto dalis, arba kilnoamojo turto, priklausantį individualiai savarankiškai veiklai reikalingai nuolatinei veiklavietei, kurią Susitarančiosios Valstybės rezidentas savo disposicijoje turi kitoje Susitarančiojoje Valstybėje, perleidimo, išskaitant prieaugio pajamas iš tokios nuolatinės buveinės (atskirai ar kartu su visa įmonė) ar iš tokios nuolatinės veiklavietės perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

4. Prieaugio pajamos, kurias Susitarančiosios Valstybės įmonė gauna iš tos įmonės tarptautiniams pervežimams naudojamų jūrų laivų ar orlaivių arba su tokiių jūrų laivų ar orlaivių naudojimu susijusio kilnoamojo turto perleidimo, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

5. Prieaugio pajamos, gaunamos iš bet kokio turto - bet ne to, kuris minimas 1, 2, 3 ir 4 paragrafuose, - perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitarančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra turtą perleidęs asmuo.

14 straipsnis

INDIVIDUALI SAVARANKIŠKA VEIKLA

1. Pajamos, kurias fizinis asmuo, Susitarančiosios Valstybės rezidentas, gauna už profesines paslaugas ar kitą savarankiško pobūdžio veiklą, apmokestinamos tik toje Valstybėje, jeigu jis reguliarai savo dispozicijoje neturi jo veiklai reikalingos nuolatinės veiklavietės kitoje Susitarančiojoje Valstybėje. Jeigu jis turi tokią nuolatinę veiklavietę, pajamos gali būti apmokestinamos kitoje Susitarančiojoje Valstybėje, tačiau tik ta jų dalis, kuri priskiriamas tai nuolatinei veiklavietei. Šiam tikslui, kai fizinis asmuo, Susitarančiosios Valstybės rezidentas, kitoje Susitarančiojoje Valstybėje bet kuriuo dylikos vienas po kito einančių mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu bet kuriais finansiniais metais, ištisai arba su pertraukomis išbūna ilgiau kaip 183 dienas, jis laikomas tais finansiniais metais reguliarai savo dispozicijoje turinčiu nuolatinę veiklavietę toje kitoje Valstybėje, o pajamos, gaunamos iš aukščiau nurodytos jo veiklos, kuri atliekama toje kitoje Valstybėje, priskiriamos tai nuolatinei veiklavietei.

2. Sąvoka "profesinės paslaugos" pirmiausia apima savarankišką mokslinę, literatūrinę, meninę, auklėjamają arba dėstymo veiklą taip pat savarankišką gydytojų, advokatų, inžinierų, architektų, dantistų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis

VEIKLA, SUSIJUSI SU DARBO SANTYKIAIS

1. Atsižvelgiant į 16, 18 ir 19 straipsnių nuostatas, algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitarančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje, jeigu samdomas darbas nėra atliekamas kitoje Susitarančiojoje Valstybėje. Jeigu samdomas darbas atliekamas tokiu būdu, už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Neatsižvelgiant į 1 paragafio nuostatas, atlyginimas, kurį Susitarančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, atliekamą kitoje Susitarančiojoje Valstybėje, apmokestinamas tik pirma minėtoje Valstybėje, jeigu:

- a) gavėjas kitoje Valstybėje bet kuriuo dylikos vienas po kito einančių mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu duotais finansiniais metais, ištisai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas ir

- b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra kitos Valstybės rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu, ir
 - c) atlyginimas nėra priskiriamas nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei, kurią darbdavys turi kitoje Valstybėje.
3. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, atlyginimas už samdomą darbą, atliekamą Susitarančiosios Valstybės įmonės tarptautiniams pervežimams naudojamame jūrų laive ar orlaivyje, gali būti apmokestinamas toje Valstybėje.

16 straipsnis

DIREKTORIŲ ATLYGINIMAI

1. Direktorių atlyginimai ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitarančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip kompanijos, kitos Susitarančiosios Valstybės rezidentės, direktorių valdybos ar panašaus organo narys, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.
2. Tačiau atlyginimai, kuriuos minėti asmenys gauna atlikdami kitas funkcijas, gali būti apmokestinami remiantis atitinkamai 14 straipsnio arba 15 straipsnio nuostatomis.

17 straipsnis

ARTISTAI IR SPORTININKAI

1. Neatsižvelgiant į 14 ir 15 straipsnių nuostatas, pajamos, kurias Susitarančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip atlikėjas, t.y. teatro, kino, radio ar televizijos artistas arba muzikantas, arba kaip sportininkas už savo individualią veiklą kaip tokią kitoje Susitarančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.
2. Jeigu pajamos iš individualiosios atlikėjo ar sportininko veiklos kaip tokios atitenka ne pačiam atlikėjui ar sportininkui, bet kitam asmeniui, tai tos pajamos, neatsižvelgiant į 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatas, gali būti apmokestinamos toje Susitarančiojoje Valstybėje, kurioje atlikėjas ar sportininkas atlieka šią veiklą.
3. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos pajamoms, gaunamoms už atlikėjo ar sportininko veiklą Susitarančiojoje Valstybėje, jeigu jo vizitą į tą Valstybę pilnai arba didžiąją jo dalį finansuoja vienos ar abiejų Susitarančiųjų Valstybių arba jų politinių padalinių ar vietas valdžios visuomeniniai fondai. Tokiu atveju pajamos apmokestinamos tik toje Susitarančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra atlikėjas ar sportininkas.

18 straipsnis

PENSIJOS

1. Atsižvelgiant į 19 straipsnio 2 paragrafo nuostatas, pensijos ir kiti panašūs atlyginimai, mokami Susitarančiosios Valstybės rezidentui už praeityje dirbtą samdomą darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje.
2. Tačiau pensijos ir kitos pašalpos (periodiškos ar neperiodeiškos), mokamos pagal Susitarančiosios Valstybės socialinės apsaugos įstatymus, gali būti apmokestinamos toje Valstybėje. Ši nuostata taip pat taikoma pensijoms ir pašalpoms, mokamoms pagal Susitarančiosios Valstybės sudarytą visuomeninę socialinės rūpybos programą.

19 straipsnis

VALSTYBINĖ TARNYBA

1. a) Algos, darbo užmokesčis ir kiti panašūs atlyginimai, bet ne pensija, kurios Susitarančioji Valstybė arba jos politinis padalinys ar vietas valdžia moka fiziniams asmeniui už tarnybą tai Valstybei ar padaliniui, ar valdžiai, apmokestinami tik toje Valstybėje.
b) Tačiau tokios algos, darbo užmokesčis ir kiti panašūs atlyginimai apmokestinami tik kitoje Susitarančiojoje Valstybėje, jeigu tarnyba atliekama toje Valstybėje ir fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas, kuris:
 - (i) yra tos Valstybės nacionalas arba
 - (ii) netapo tos Valstybės rezidentu tikrai dėl atliekamos tarnybos.
2. a) Bet kokia pensija, kurią fiziniams asmeniui moka Susitarančioji Valstybė arba jos politinis padalinys ar vietas valdžia arba kuri mokama iš jų sukurtų fondų už tarnybą tai Valstybei ar padaliniui, valdžiai, apmokestinama tik toje Valstybėje.
b) Tačiau tokia pensija apmokestinama tik kitoje Susitarančiojoje Valstybėje, jeigu fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas ir nacionalas.
3. 15, 16 ir 18 straipsnių nuostatos taikomos algoms, darbo užmokesčiui ir kitiems panašiemis atlyginimams bei pensijoms už tarnybą, susijusių su komercine-ūkine veikla, kuria užsiima Susitarančioji Valstybė arba jos politinis padalinys ar vietas valdžia.

20 straipsnis

STUDENTAI

Išmokos, kurias savo pragyvenimui, mokslui ar stažuotei gauna studentas, mokinys ar praktikantas, kuris yra arba prieš pat atvykdamas į Susitarančiąją Valstybę buvo kitos Susitarančiosios Valstybės rezidentas ir kuris pirma minėtoje Valstybėje tiktai mokosi ar stažuoja, neapmokestinamos toje Valstybėje su sąlyga, kad tokios išmokos gaunamos iš šaltinių, esančių už tos Valstybės ribų.

21 straipsnis

VEIKLA KONTINENTINIAME ŠELFE

1. Šio straipsnio nuostatos taikomos neatsižvelgiant į šios Sutarties 4-20 straipsnių nuostatas.

2. Šio straipsnio tikslams savyoka "veikla kontinentiniame šelfe" reiškia bet kokią veiklą Susitarančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, susijusią su ten esančių jūros dugno ir nuogulų bei jų gamtinių ištaklių tyrimu ir eksploataavimu.

3. Asmuo, Susitarančiosios Valstybės rezidentas, kuris užsiima veikla kitos Susitarančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, atsižvelgiant į 4 paragrafa, laikomas užsiimančiu komercine-ūkine veikla toje kitoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę ar nuolatinę veiklavietę.

4. 3 paragrafo nuostatos netaikomos, jeigu veikla kontinentiniame šelfe užsiimama bet kuriuo dylikos vienas po kito einančių mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu duotais finansiniais metais, ištisai arba su pertraukomis ne ilgiau kaip 30 dienų. Aukščiau minimo 30 dienų limito skaiciavimo tikslams:

- a) jei asmuo, Susitarančiosios Valstybės rezidentas, užsiimantis veikla kitos Susitarančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, yra asocijuotas su kitu asmeniu, užsiimančiu iš esmės panašia veikla tame pačiame kontinentiniame šelfe, abiejų asmenų veiklos trukmė sumuojama, išskyrus atvejus, kai tokia veikla užsiimama tuo pačiu metu,
- b) asmuo laikomas asocijuotu su kitu asmeniu, jeigu vienas jų tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja kito valdyme, kontrolėje ar kapitale arba jeigu trečiasis asmuo ar tretieji asmenys tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja abiejų - pirma minėto asmens ir vėliau minėto asmens - valdyme, kontrolėje ar kapitale.

5. Pelnas, kurį Susitarančiosios Valstybės rezidentas gauna perveždamas reikmenis ar darbuotojus į vietą arba tarp vietų, kuriose užsiimama veikla kitos Susitarančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, arba naudodamas laivus-vilkikus ar buksyrus ir kitus tokiai veiklai pagalbinius laivus, apmokestinamas tik pirma minėtoje Valstybėje.

6. Algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitarančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, susijusį su veikla kitos Susitarančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje, tačiau tik tiek, kiek tas darbas atliekamas tos kitos Valstybės kontinentiniame šelfe. Tačiau tokie atlyginimai apmokestinami tik pirma minėtoje Valstybėje, jeigu samdomas darbas atliekamas darbdaviu, kuris nėra kitos Valstybės rezidentas, ir jo trukmė bet kuriuo dylikos vienas po kito einančių mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu duotais finansiniais metais, ištisai arba su pertraukomis neviršija 30 dienų.

7. Prieaugio pajamos, kurias Susitarančiosios Valstybės rezidentas gauna iš perleidimo:

- a) tyrimo ar eksploatavimo teisių arba
- b) kitoje Susitarančiojoje Valstybėje esančio turto, naudojamo veiklai tos kitos Valstybės kontinentiniame šelfe, arba
- c) akcijų, kurių vertę ar didžiąją jų vertės dalį tiesiogiai ar netiesiogiai sudaro tokios teisės arba tokis turtas, arba tokios teisės ir tokis turtas kartu paėmus,

gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

Šiame paragrade savoka "tyrimo ar eksploatavimo teises" reiškia teises į aktyvus, gaunamus užsiimant veikla kitos Susitarančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, arba į tokius aktyvų dalis, arba į naudą iš jų.

22 straipsnis

KITOS PAJAMOS

1. Susitarančiosios Valstybės rezidento pajamų rūšys, nesvarbu, kur susidarančios, ir neaprašytos ankstesniuose šios Sutarties straipsniuose, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

2. 1 paragapo nuostatos netaikomos pajamoms - bet ne toms pajamoms, kurios gaunamos iš 6 straipsnio 2 paragafe apibrėžto nekiilnojamojo turto, - jeigu tokų pajamų gavėjas, būdamas Susitarančiosios Valstybės rezidentas, užsiima kormercine-ūkine veikla kitoje Susitarančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisė arba turtas, už kuriuos gaunamos pajamos, efektyviai susiję su tokia nuolatine buveine ar nuolatine veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

3. Neatsižvelgiant į 1 ir 2 paragafų nuostatas, Susitarančiosios Valstybės rezidento pajamų rūšys, neaprašytos ankstesniuose šios Sutarties straipsniuose ir susidarančios kitoje Susitarančiojoje Valstybėje, taip pat gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

IV. DVIGUBO APMOKESTINIMO IŠVENGIMO METODAI

23 straipsnis

DVIGUBO APMOKESTINIMO PANAIKINIMAS

1. Lietuvos atveju dvigubo apmokestinimo išvengiama tokiu būdu:

kai Lietuvos rezidentas gauna pajamas, kurios, remiantis šia Sutartimi, gali būti apmokestinamos Belgijoje, Lietuva, jeigu jos vidaus įstatymai nemumato palankesnio apmokestinimo, leidžia iš tokio rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią Belgijoje sumokétam pajamų mokesčiu.

Tačiau tokia atimama suma bet kuriuo atveju neturi viršyti tos prieš atėmimą apskaičiuotos Lietuvos pajamų mokesčio dalies, priskiriamos pajamoms, kurios gali būti apmokestinamos Belgijoje.

2. Belgijos atveju dvigubo apmokestinimo išvengiama tokiu būdu:

- a) Kai Belgijos rezidentas gauna pajamas, kurios, remiantis šios Sutarties nuostatomis, apmokestinamos Lietuvoje (bet ne tos, kurios minimos 10 straipsnio 2 paragafe, 11 straipsnio 2 ir 7 paragrafuose ir 12 straipsnio 2 ir 6 paragrafuose), Belgija atleidžia tokias pajamas nuo mokesčio, bet, skaičiuodama tokio rezidento mokesčio nuo likusių pajamų sumą, gali taikyti mokesčio tarifą, kuris būtų taikomas, jeigu tokios pajamos nebūtų atleistos nuo mokesčio.

- b) Atsižvelgiant į Belgijos įstatymo apie užsienyje sumokėto mokesčio atėmimą iš Belgijos mokesčio nuostatas, jei Belgijos rezidentas gauna tokį rūšių Belgijos mokesčio įstatymo tikslams bendrąsias pajamas, kaip dividendai, apmokestinami pagal 10 straipsnio 2 paragrafą ir neatleidžiami nuo Belgijos mokesčio remiantis žemiau esančiu c) punktu, palūkanos, apmokestinamos pagal 11 straipsnio 2 ar 7 paragrafą, arba atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, apmokestinami pagal 12 straipsnio 2 ar 6 paragrafą, tai Lietuvos mokesčius, sumoketąs nuo tų pajamų, iškaitomas i Belijos mokesčių susijusį su tokiomis pajamomis.
- c) 10 straipsnio 3 paragrafe apibrėžti dividendai, kuriuos gauna kompanija, Belgijos rezidentė, iš kompanijos, Lietuvos rezidentės, Belgijoje atleidžiamai nuo korporacijų pajamų mokesčio tokiomis sąlygomis ir su tokiais apribojimais, kokių numato Belgijos įstatymas.
- d) Kai, remiantis Belgijos įstatymu, nuostoliai, kuriuos patyrė Belgijos rezidento įmonė Lietuvoje esančioje nuolatinėje buveinėje, atimami iš tos įmonės pelno apmokestinimo Belgijoje tikslams, tai a) punkte numatytas atleidimas Belgijoje netaikomas šiai buveinei priskiriamai tokiai pelno už kitus mokesčinius laikotarius daliai, kuri taip pat yra atleidžiama nuo mokesčio Lietuvoje, norint kompensuoti minėtus nuostolius.

V. SPECIALIOSIOS NUOSTATOS

24 straipsnis

NEDISKRIMINACIJA

1. Susitarančiosios Valstybės nacionalų bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kitoje Susitarantčiojoje Valstybėje neturi būti kitokie ar didesni negu tos kitos Valstybės nacionalų esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai esant tokiomis pat aplinkybėmis, ypač atsižvelgiant į rezidenciją. Neatsižvelgiant į 1 straipsnio nuostatas, ši nuostata taip pat taikoma asmenims, kurie nėra nei vienos, nei abiejų Susitarančiųjų Valstybių rezidentai.
2. Asmenų be pilietybės, Susitarančiųjų Valstybių rezidentų, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kiekvienoje Susitarantčiojoje Valstybėje neturi būti kitokie arba didesni negu tos Valstybės nacionalų esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai esant tokiomis pat aplinkybėmis, ypač atsižvelgiant į rezidenciją.

3. Nuolatinės buveinės, kurią Susitarančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitarančiojoje Valstybėje, apmokestinimas toje kitoje Valstybėje neturi būti mažiau palankus negu tos kitos Valstybės tokia pačia veikla užsiimančių įmonių. Ši nuostata negali būti aiškinama kaip įpareigojanti Susitarančiąja Valstybę apmokestinant teikiti kitos Susitarančiosios Valstybės rezidentams kokias nors asmenines nuolaidas, lengvatas ir sumažinimus dėl jų civilinės padėties ar šeimyninių įsipareigojimų, kokiui ji teikia savo rezidentams.

4. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio 1 paragrafo, 11 straipsnio 7 paragrafo arba 12 straipsnio 6 paragrafo nuostatos, nustatant Susitarančiosios Valstybės įmonės apmokestinamajį pelną palūkanos, atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą ir kitokios išmokos, kurias ši įmonė moka kitos Susitarančiosios Valstybės rezidentui, atimamos tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų mokamos pirma minėtos Valstybės rezidentui.

5. Susitarančiosios Valstybės įmonių, kurių visas ar dalis kapitalo priklauso vienam ar keliems kitos Susitarančiosios Valstybės rezidentams arba yra jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojama, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai pirma minėtoje Valstybėje neturi būti kitokie arba didesni negu pirma minėtos Valstybės kitų panašių įmonių esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai.

6. Neatsižvelgiant į 2 straipsnio nuostatas, šio straipsnio nuostatos taikomos visų rūšių ir tipų mokesčiams.

.25 straipsnis

ABIPUSIO SUSITARIMO PROCEDŪRA

1. Kai asmuo mano, kad vienos arba abiejų Susitarančiųjų Valstybių veiksmai baigiasi arba baigsis jo apmokestinimu, neatitinkančiu šios Sutarties nuostatų, jis gali, nepriklausomai nuo priemonių, numatyti tą Valstybių vidaus įstatyme, šiuo klausimu kreiptis į Susitarančiosios Valstybės, kurios rezidentas jis yra, kompetentingą asmenį arba, jeigu jo atvejis numatytas 24 straipsnio 1 paragafe, - į kompetentingą asmenį tos Susitarančiosios Valstybės, kurios nacionalas jis yra. Pareiškimas turi būti pateiktas per trejus metus nuo pirmo pranešimo apie veiksmus, vedančius prie Sutarties nuostatų neatitinkančio apmokestinimo.

2. Jeigu kompetentingas asmuo mano, kad protestas pagrįstas, ir jeigu pats negali rasti priimtino sprendimo, tai jis stengiasi šį klausimą išspręsti abipusiu susitarimu su kitos Susitarančiosios Valstybės kompetentingu asmeniu, kad būtų išvengta Sutarties neatitinkančio apmokestinimo. Bet koks pasiekta susitarimas vykdomas neatsižvelgiant į Susitarančiųjų Valstybių vidaus įstatyme nustatytus laiko limitus.

3. Susitarančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi šalinti bet kokius sunkumus ar abejones, kylančias aiškinant ar taikant Šutartį.

4. Susitarančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys susitaria dėl administravimo priemonių būtinų igyvendinant Sutarties nuostatas, o ypač dėl įrodymų, kuriuos turi pateikti kiekvienos Susitarančiosios Valstybės rezidentai, kad galėtų kitose Valstybėse pasinaudoti Sutartyje numatytu atleidimu nuo mokesčio ar jo sumažinimu.

5. Susitarančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, siekdami susitarimo pagal ankstesnius paragrafus, gali palaikyti vieni su kita isiesioginį ryšį.

26 straipsnis

KEITIMASIS INFORMACIJA

1. Susitarančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys keičiasi tokia informacija, kokia reikalina igyvendinant šias Sutarties arba Susitarančiųjų Valstybių vidaus įstatymų, liečiančių mokesčius, kuriems taikoma Sutartis, nuostatas tiek, kiek apmokestinimas neprieštarauja Sutarčiai. Keitimasis informacija neapsiriboja i straipsniu. Bet kokia Susitarančiosios Valstybės gaunama informacija laikoma paslaptyje taip, kaip ir pagal tos Valstybės vidaus įstatymus gaunama informacija, ir suteikiama tik asmenims ar institucijoms (išskaitant teismus ir administracines institucijas), dalyvaujantiems apskaičiuojant ar renkant, priverstinai išeškant ar teismo keliu persekojant arba nagrinėjant apeliacijas dėl mokesčių, kuriems taikoma Sutartis. Tokie asmenys ar institucijos šią informaciją naudoja tik tokiems tikslams. Informaciją jie gali paskelbti viešų teismo procesų metu arba teisminiuose sprendimuose.

2. I paragrafo nuostatos jokiu atveju negali būti aiškinamos kaip įpareigojančios Susitarančiąjų Valstybę:

- a) imtis administravimo priemonių, kurios neatitinka tos ar kitos Susitarančiosios Valstybės įstatymų ir administravimo praktikos,
- b) teikti informaciją, kurios negalima teikti pagal tos ar kitos Susitarančiosios Valstybės įstatymus arba įprastinę administravimo praktiką,
- c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors verslo, komercinės-ūkinės veiklos, gamybinių, komercinę ar profesinę paslaugų arba prekybos procesą, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų viešajai tvarkai (ordre public).

27 straipsnis

PAGALBA RENKANT MOKESČIUS

1. Susitarančiosios Valstybės įsipareigoja teikti viena kitai pagalbą renkant nesumokėtus mokesčių mokėtojo mokesčius, kurių dydį galutinai nustato pagalbos prašymą pateikusios Susitarančiosios Valstybės įstatymai.

2. Tuo atveju, kai Susitarančioji Valstybė kitos Susitarančiosios Valstybės prašurinkti mokesčius, ta kita Valstybė tokius mokesčius renka remdamasi įstatymais, taikomais renkant savo mokesčius, ir renka juos taip, lyg taip renkami mokesčiai būtų jos pačios mokesčiai; tačiau kitoje Susitarančiojoje Valstybėje tokiemis prašymams surinkti mokesčius pirmenybė neteikiama.

3. Bet koks Susitarančiosios Valstybės prašymas rinkti mokesčius turi būti pateiktas kartu su tokia pažyma, kokios reikalauja tos Valstybės įstatymai, kad būtų galima galutinai nustatyti mokesčio mokėtojo nesumokėtų mokesčių dydį.

4. Kai Susitarančiosios Valstybės mokesčiniis ieškinys nėra galutinai nustatytas dėl tos priežasties, kad jį galima apskustyti ar kitaip paveikti, tai ta Valstybė, norédama apsaugoti savo pajamas, gali prašyti kitos Susitarančiosios Valstybės imtis savo vardu tokiu laikinu apsaugos priemonių, kokių gali imtis ta kita Valstybė pagal tos kitos Valstybės įstatymus. Jeigu kita Valstybė tokį prašymą pripažista, tai ta kita Valstybė imasi tokiu laikinu priemonių, kurios būtų panaudotos, jeigu pirma minėta Valstybei nesumokėti mokesčiai būtų tos kitos Valstybės mokesčiai.

5. 3 arba 4 paragrafuose aprašytą prašymą Susitarančioji Valstybė pateikia tik tada, kai mokesčių mokėtojas, kuris nesumokėjo mokesčių, neturi toje Valstybėje pakankamai turto, galinčio padengti nesumokėtus mokesčius.

6. Susitarančioji Valstybė, kurioje, remiantis šio straipsnio nuostatomis, buvo išieškoti mokesčiai, nedelsdama grąžina tai Susitarančiajai Valstybei, kurios naudai mokesčiai buvo išieškoti, taip išieškotų mokesčių sumą, kur reikia atimdama 7 b) punkte nurodytų neįprastų išlaidų sumą.

7. Susitarta, kad jeigu abiejų Susitarančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys nesusitaria kitaip, tai:

- a) išprastas išlaidas, kurias teikdama pagalbą turėjo Susitarančioji Valstybė, padengia ta pati Valstybė,
- b) neįprastas išlaidas, kurias teikdama pagalbą turėjo Susitarančioji Valstybė, padengia kita Valstybė ir išmoka nepriklausomai nuo sumos, kurią jos naudai išieškojo ta kita Valstybė.

Kai tik Susitarančioji Valstybė numato, kad gali turėti neįprastų išlaidų, ji apie tai informuoja kitą Susitarančiąją Valstybę ir nurodo apytikrę tokų išlaidų sumą.

8. Šiame straipsnyje savaoka "mokesčiai" reiškia mokesčius, kuriems taikoma Sutartis, ir apima bet kokias su jais susijusias palūkanas bei baudas.

9. 26 straipsnio 1 paragrafo nuostatos apie informacijos, kuria keičiamasi, laikymą paslaptyje ir panaudojimą taip pat taikoma bet kokiai informacijai, kuri teikiama Susitarančiosios Valstybės kompetentingam asmeniui remiantis šiuo straipsniu.

28 straipsnis

DIPLOMATINIŲ ATSTOVYBIŲ IR KONSULINIŲ ĮSTAIGŲ DARBUOTOJAI

Ši Sutartis neliečia jokių diplomatinių atstovybių ir konsulinų įstaigų darbuotojų mokesčinių privilegijų, nustatomų remiantis bendraisiais tarptautinės teisės principais arba specialių susitarimų nuostatomis.

29 straipsnis

LENGVATŲ APRIBOJIMAS

Asmuo, kuris yra Susitarančiosios Valstybės rezidentas ir kuris gauna pajamas iš kitos Susitarančiosios Valstybės, negali pasinaudoti šioje Sutartyje numatytomis mokesčių nuolaidomis, jeigu bet kokio asmens, susijusio su tokios pajamų rūšies atsiradimu ar buvimu, pagrindinis tikslas ar vienas iš pagrindinių tikslų yra pasinaudoti šios Sutarties teikiama nauda.

Priimdamas sprendimus pagal šį straipsnį, atitinkamas kompetentingas asmuo ar asmenys, be kitų faktorių, turi nagrinėti pajamų sumą ir prigimtį, aplinkybes, kuriomis pajamos buvo gautos, kokie buvo tikrieji šalių tikslai sudarant sandėlį, tapatybę ir rezidenciją asmenų, kurie pagal įstatymą ar faktiškai (tiesiogiai ar netiesiogiai) kontroliuoja ar yra faktiškieji savininkai (i) pajamų ar (ii) asmenų - Susitarančiosios Valstybės (Susitarančiųjų Valstybių) rezidentų, kurie yra susiję su tokiu pajamų mokėjimu ar gavimu.

VI. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

30 straipsnis

[SIGALIOJIMAS]

1. Susitarančiųjų Valstybių Vyriausybės praneša viena kitai, kai konstituciniai reikalavimai dėl šios Sutarties įsigaliojimo įvykdyti.
2. Sutartis įsigalioja nuo paskutiniojo iš 1 paragrafe minimų pranešimų dienos, ir jos nuostatos pradedamos taikyti abiejose Susitarančiosiose Valstybėse:
 - a) mokesčių, kurie išskaitomi prie šaltinio, atveju - pajamoms, gaunamoms kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos,
 - b) kitų mokesčių atveju - pajamoms už bet kuriuos finansinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos.

31 straipsnis

NUTRAUKIMAS

Ši Sutartis gali galiojti tol, kol Susitarančioji Valstybė ją nutraukia. Kiekviena Susitarančioji Valstybė gali Sutartį nutraukti, diplomatiniais kanalais perduodama raštišką pranešimą apie nutraukimą mažiausiai prieš šešis mėnesius iki bet kurių kalendorinių metų pabaigos. Tokiu atveju ši Sutartis nebetaikoma abiejose Susitarančiosiose Valstybėse:

- a) mokesčių, kurie išskaitomi prie šaltinio, atveju - pajamoms, gaunamoms kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos,
- b) kitų mokesčių atveju - pajamoms už bet kuriuos finansinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos.

Visa tai liudydami šią Sutartį žemiau pasirašo atitinkamai tam įgalioti asmenys.

Sudaryta dviem egzemplioriais D. R. I. U. S. E. L. I. J. E...... 1992..... m.
A. SAUDARGAS..... mėn. 26..... d. olandų, prancūzų, lietuvių ir anglų kalbomis,
visiems keturiems tekstams esant vienodos galios. Skirtingos interpretacijos atveju
pirmenybę turi tekstas anglų kalba.

Belgijos Karalystės
Vyriausybės vardu

Lietuvos Respublikos
Vyriausybės vardu

E. DERIJKÉ

A. SAUDARGAS

PROTOKOLAS

Pasirašydamai Belgijos Karalystės Vyriausybės ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės Sutartį dėl pajamų dvigubo apmokestinimo ir fiskalinų pažeidimų išvengimo, žemiau pasirašę asmenys susitarė dėl tokų nuostatų, kurios yra neatskiriamai Sutarties dalis.

1. Dėl 4 straipsnio 3 paragrafo

Susitarta, kad 3 paragrafo antrasis sakinyς negali būti aiškinamas kaip draudžiantis Susitarančiajai Valstybei 4 straipsnio 3 paragafe numatytiems asmenims dvigubą apmokestinimą panaikinti remiantis 23 straipsniu.

2. Dėl 6 straipsnio 2 paragrafo

Susitarta, kad savoka "kintamos ar pastovios išmokos, kaip kompensacija už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtinių išteklių naudojimą ar teisę jais naudotis," taip pat apima ir išmokas, susijusias su gamyba iš tokų išteklių.

3. Dėl 6 straipsnio 3 paragrafo ir 13 straipsnio 1 paragrafo

Susitarta, kad visos pajamos ir prieaugio pajamos, gaunamos iš nekilnojamojo turto perleidimo, gali būti apmokestinamos toje Susitarančiojoje Valstybėje, kurioje tas nekilnojamasis turtas yra.

4. Dėl 7 straipsnio 1 ir 2 paragrafų

Kai Susitarančiosios Valstybės įmonė kitoje Susitarančiojoje Valstybėje parduoda gaminius ar prekes arba užsiima komercine-ūkine veikla per ten esančią nuolatinę buveinę, tos nuolatinės buveinės pelnas nustatomas ne remiantis įmonės gauta visa suma, bet tik tuo atlyginimu, kuris priskiriamas pačios nuolatinės buveinės vykdytam pardavimui ar komercinei-ūkinei veiklai.

Tačiau pelnas, gaunamas parduodant tapačius ar panašius gaminius ar prekes kaip tie, kurie parduodami per tą nuolatinę buveinę, arba užsiimant kita komercine-ūkine veikla, tokia pačia ar panašia į vykdomą per tą nuolatinę buveinę, gali būti priskiriamas tai nuolatinėi buveinei, jeigu įrodoma, jog pardavimas ar veikla buvo organizuoti tokiu būdu, kad būtų išvengta apmokestinimo toje Valstybėje, kurioje ta nuolatinė buveinė yra.

5. Dėl 10 straipsnio 3 paragrafo

Savoka "dividendai" taip pat apima pajamas - net jeigu jos mokamos palūkanų forma, - kurios laikomos pajamomis iš akcijų pagal įstatymus tos Valstybės, kurios rezidentė yra išmokanti kompanija.

6. Dėl 12 straipsnio

Jeigu bet kokoje Lietuvos su trečiaja valstybe, kuri yra Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (OECD) narė šios Sutarties pasirašymo metu, sudarytoje sutartyje dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo Lietuva po tos dienos sutiktu išbraukti kokios nors rūšies teises ar turtą iš 3 paragrafe esančio apibrėžimo arba atleisti nuo Lietuvos mokesčio už nuosavybės teisių perleidimą Lietuvoje susidarančius atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą, arba apriboti 2 paragrafe nustatytus mokesčio tarifus, tokis apibrėžimas arba atleidimas, arba mažesnis tarifas automatiškai būtų taikomas taip, lyg jis būtų nustatytas atitinkamai 3 arba 2 paragrafuose.

7. Dėl 12 straipsnio 3 paragrafo

Susitarta, kad savoka "informacija apie gamybinę, prekybinę ar mokslinę patirtį" aiškinama remiantis Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (OECD) pajamų ir kapitalo mokesčių sutarties modelio 12 straipsnio komentaro 2 paragrafu.

8. Dėl 13 straipsnio 2 paragrafo

Susitarta, kad 2 paragrafo tikslams Susitariančiojoje Valstybėje apmokestinama tik ta prieaugio pajamų, gaunamų iš akcijų perleidimo, dalis, kuri priskiriama tų akcijų vertei, tiesiogiai ar netiesiogiai gaunamai iš toje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto.

9. Dėl 15 straipsnio 2 paragrafo

Susitarta, kad atlyginimas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už savo kaip kompanijos (bet ne kompanijos su akciniu kapitalu), kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentės, dalininko veikla, gali būti apmokestinamas remiantis 15 straipsnio nuostatomis ir taip, lyg tas atlyginimas būtų atlyginimas, kurį darbuotojas gauna už samdomą darbą, o nuoroda į "darbdavį" būtų nuoroda į kompaniją.

10. Dėl 21 straipsnio 7 paragrafo

Susitarta, kad kitoje Susitariančiojoje Valstybėje gali būti apmokestinama tik ta Susitariančiosios Valstybės rezidento prieaugio pajamų, gaunamų iš 7 c) paragrafe mininimų akcijų perleidimo, dalis, kuri priskiriama tokiam akcijų vertei, tiesiogiai ar netiesiogiai gaunamai iš 7 c) paragrafe mininimų teisių ar turto.

Visa tai liudydami šį Protokolą žemiau pasirašo atitinkamai tam įgalioti asmenys.

Sudaryta dviem egzemplioriais ...*Briuselje*..... 1998..... m.
...*Parisiuose*..... mėn.*26*..... d. olandų, prancūzų, lietuvių ir anglų kalbomis,
visiems keturiems tekstams esant vienodos galios. Skirtingos interpretacijos atveju
pirmenybę turi tekstas anglų kalba.

Belgijos Karalystės
Vyriausybės vardu

Lietuvos Respublikos
Vyriausybės vardu

